AUDITED PAID CIRCULATION ABC

CALVINIST CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

Address all communications to: Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont. — Phone 547-1488 and 547-1489.

Authorized as Second Class Mail, Post Office Department Ottawa, Ontario, and for payment in cash, Postage paid at Hamilton.

NOVEMBER 15th, 1963 — No. 621 — 19th YEAR OF PUBLICATION

REDEEMER COLLEGE LIBRARY
PER/BX/9401/.C36

HEER - LIJKHEID

De gemiddelde burger van Noord-Amerika en West-Europa heeft het nog nooit zo goed gehad als tegenwoordig. De mensen gaan goed gekleed, zij hebben genoeg te eten, zij wonen in goede huizen, zij hebben een behoorlijke hoeveelheid vrije tijd, zij hebben in vele gevallen auto's (op dit continent raken de "two-car" garages al uit de mode en wil men "three-car" garages), recreatie is een winstgevend bedrijf. Kortom er blijft niet veel meer te wensen over. Natuurlijk zijn er wel uitzonderingen, maar over het geheel genomen is de verlanglijst van de meesten wel afgewerkt.

Hoe zijn de mensen daar nu onder? Zijn zij tevreden en voldaan? Zijn zij blij? Gevoelen zij zich van zorg ontslagen? Of hapert er toch nog iets aan? Om op die vragen een antwoord te vinden heeft het Amerikaanse tijdschrift **U.S. News & World Report** een legertje verslaggevers de weg opgestuurd om het de mensen eens te vragen. Het resultaat van dit onderzoek is thans gepubliceerd in het nummer van 11 november j.l. van dit blad.

Het kost een beetje moeite om dit verslag aan één stuk uit te lezen. Menigmaal overviel ons tijdens het lezen het verlangen om het maar aan de kant te leggen. De verveling straalt je tegen. Dit ligt niet aan de verslaggevers. Die hebben dapper geprobeerd om hun bevindingen zo leesbaar mogelijk door te geven. Maar het ligt aan de mensen, die de antwoorden op de vragen hebben gegeven.

Men kan niet zeggen, dat het onderzoek eenzijdig is geweest, in die zin, dat slechts een bepaalde bevolkingsgroep is gevraagd een mening te geven. Stellig niet. Men heeft allerhande mensen in de arm genomen: dominees, bankiers, huisvrouwen, onderwijzers, eigenaars van reisbureaus, onderwijzers, ambachtsmensen, journalisten, verzekeringsagenten, en noemt u maar op.

Inderdaad, er waren enkele die een oog hadden voor de voorspoed, maar de dankbare toon was stellig niet toon-aangevend. Uit de meeste antwoorden bleek duidelijk, dat de gemiddelde Amerikaan een gevoel heeft overvoerd te zijn. En wat voor de gemiddelde Amerikaan geldt, geldt ook voor de gemiddelde Canadees en de gemiddelde West-Europeaan. Als iemand teveel gegeten heeft, dan kan niets hem meer bekoren, maar staat vrijwel alles hem tegen. Welnu, iets dergelijks vindt men terug in het verslag dat **U.S. News & World Report** publiceert. De mensen weten niet meer waarnaar ze verlangen moeten.

Haast vanzelf komt dan de vraag op of de kerk hier dan geen boodschap heeft. Daar hebben de verslaggevers van **U.S. News & World Report** ook aan gedacht en daarom hebben zij eveneens een aantal predikanten naar hun mening gevraagd. Maar zij schoten er niet veel mee op. Sommigen van deze predikanten klaagden over een teruggang in kerkbezoek, anderen zeiden dat het kerkbezoek wel op peil bleef, maar dat de diepgang er uit was. Er daar bleef het bij.

Dit was juist het opvallende, dat de ondervraagden wel degelijk in de gaten hadden, waarom dit onderzoek werd ingesteld, maar dat eigenlijk niemand één oplossing aan de hand heeft gedaan.

Is die oplossing er dan niet? Wij, Christenen, leven temidden van deze wereld en wat is onze houding? Of moeten wij zeggen, dat ook wij overvoerd zijn, dat ook ons niets meer kan bekoren? Indien dit zo is, dan is het eigenlijk geen wonder, dat de kerkelijke leidslieden er net zo min raad mee weten.

En toch ... het is maar geen cliché of modewoord, indien wij zeggen, dat de kerk speciaal in onze tijd wordt uitgedaagd. Men verwacht iets van de kerk, en terecht. Zo ooit, dan hebben de christenen nu de gelegenheid te tonen, wat het betekent deel te hebben aan het **nieuwe** leven in Christus. Dit is nog iets anders, dan dat wij iets extra's hebben. Dat wij dus gelijk zijn aan anderen en **bovendien** gemeenschap hebben aan Christus. In gemeenschap met Christus leven wil toch zeggen, dat wij deel hebben aan Zijn verheerlijking, en dus **anders** zijn.

Als wij even terugdenken aan de verschijningen van de Heiland na Zijn opstanding, dan valt het ons op, dat Hij sterk de nadruk legt op juist die gemeenschap. Enerzijds liet Hij duidelijk zien, dat Hij niet meer gebonden was aan de wetten van deze tijd. Hij kon zo maar verdwijnen op mysterieuze wijze. Hij kwam gegrendelde deuren binnen en Hij verliet het vertrek weer alsof er geen deuren waren. Alles wees er schijnbaar op, dat Hij een andere Meester was, die niet meer bij Zijn discipelen hoorde; die buiten hun leven stond. Maar alsof Jezus deze gedachte dadelijk wilde uitbannen en hen de zekerheid wilde geven, niet alleen dat Hij niet buiten hun leven stond, maar veeleer dat zij gemeenschap aan Zijn **nieuwe** leven zouden hebben, treffen ons een paar opvallende dingen.

Hij vraagt Thomas zichzelf te overtuigen van de werkelijkheid. Petrus moet driemaal verklaren dat hij Hem, de Andere dan voorheen, liefheeft. De Emmausgangers herkennen Hem in een heel gewone, alledaagse bezigheid — de breking van het brood, en Hij mengt Zich in het bedrijf van de discipelen door hen een mammoet-visvangst te geven. Hij komt vlak bij hen staan in hun persoonlijke omstandigheden en tegen die mensen, die Hij er als het ware toe prest gemeenschap met Hem te hebben, zegt Hij, "Zoals de Vader Mij in de wereld gezonden heeft, zo zend Ik ook u."

Is dit nu niet precies wat er van ons verwacht wordt? Is dit niet wat de wereld (onwetend misschien) van ons verwacht, maar bovenal, is dit niet wat God van ons verwacht?

Het onderzoek, dat het Amerikaanse tijdschrift heeft ingesteld, liet iets zien, wat wij eigenlijk al wisten, namelijk dat voorspoed de mensen apathisch en ongeïnteresseerd kan maken. Wat is er nog aan? Wat is er nog dat inspireert? Tegenover zulk een houding, tegen zulk een achtergrond zou de christenheid, de Kerk van Jezus Christus, zeer markant kunnen uitkomen. Want niet alleen onmiddellijk na de opstanding, maar ook vandaag komt Jezus vlak bij ons staan, komt Hij in het meest persoonlijke van ons leven en wil Hij, dat wij gemeenschap hebben aan Zijn heerlijkheid.

Dat doet iets in je leven, dat maakt je anders.

Maar dit is nu juist ook het kardinale punt. Het leven wordt ánders. Als zodanig is er geen oplossing voor het probleem van de verwende Westerse mens. Het is niet zo, dat alles bij het oude blijft en dat er alleen een stukje godsdienst of kerkelijkheid aan vast gebreid wordt. Gemeenschap aan de heerlijkheid van Christus is de afbraak van het oude en de opbouw van het nieuwe.

Hoe gebrekkig dit dan ook nog zijn mag en hoezeer wij door onze zondige natuur dan ook nog worden geremd, het deelhebben aan en het geloven in die heerlijkheid maakt de Kerk tot iets aparts, iets dat opvalt, iets dat van deze wereld niet is. Maar het is machtig inspirerend en het opent wijde perspectieven.

Het woord "heerlijkheid" is afgeleid van het woord "heer". En is dit niet onze belijdenis, dat wij met Hem heer-sen zullen?

D.F.

De huidige schaarste aan graan bracht deze "cartoon" op de voorpagina van het Russische satirische blad "Krokodil". Men ziet hamsteraars in de nacht uit een bakkerij sluipen, met broden in tassen en zware zakken meel op de rug. Het bindtouw doet de zakken op torren lijken. Het opschrift van de hekelprent was "Kakkerlakken!".

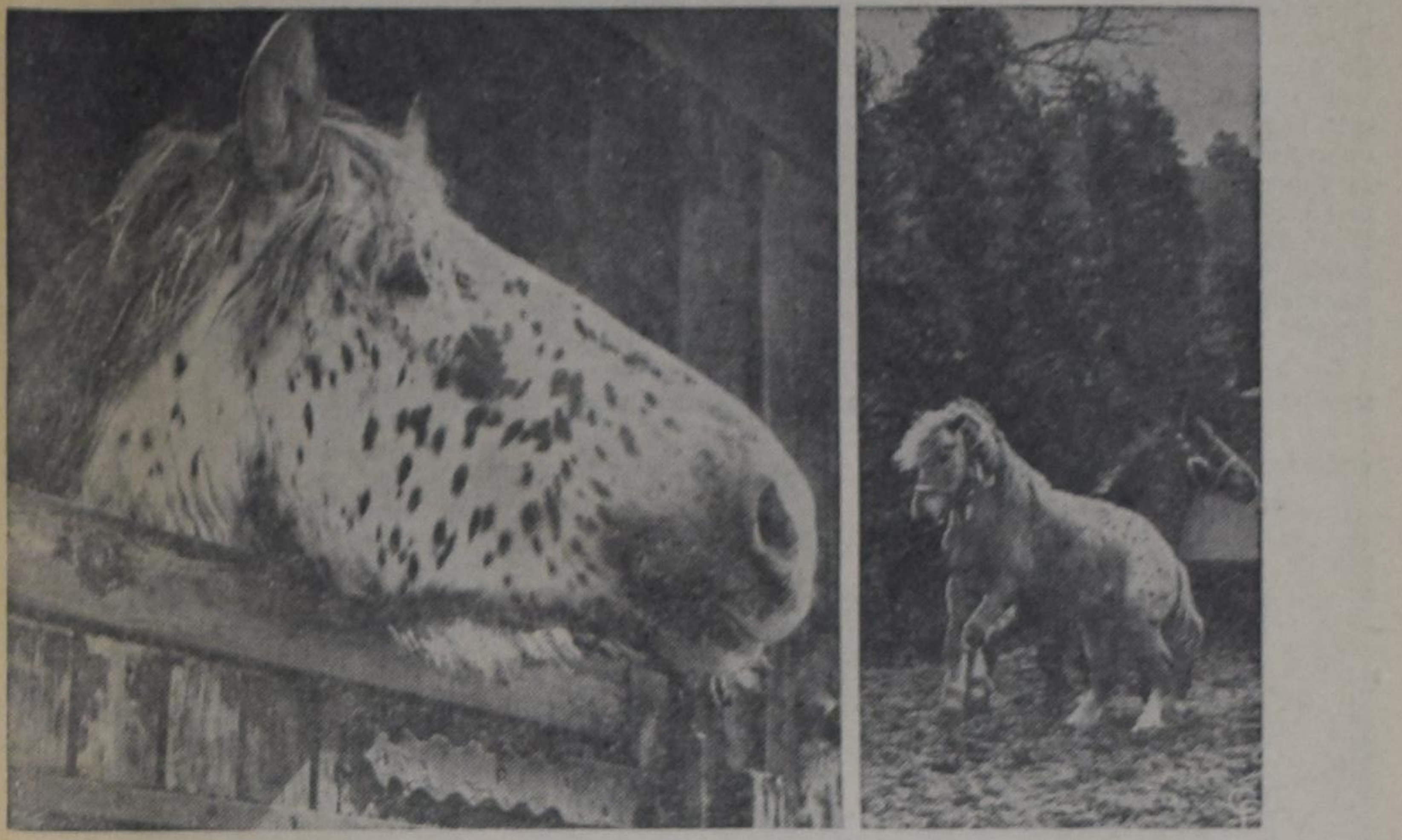

HET OUDSTE PAARDENRAS

Door de wollige manen lijkt het wel of dit Appaloosa paard nog maar net ontwaakt is in zijn stal op een boerderij in Sussex, Engeland. Op de rechtse foto springen twee van deze zeldzame dieren levendig in het rond. Het Appaloosa ras wordt beschouwd als het oudste paardenras ter wereld, rechtstreeks afstammend van dieren die reeds 3000 jaar geleden in China werden gefokt.

Het uitgestelde arrest van Banks

De twijfelachtige reputatie van een man als Hal Banks, de baas van de Seafarers' International Union, de man die een enorme macht uitoefent op de scheepvaart op de Grote Meren, heeft vele gemoederen in opwinding gebracht gedurende de laatste weken.

Toen dan ook het bericht in de krant stond, dat een bevel was uitgevaardigd tot zijn arrestatie, heeft menigeen zich opgelucht gevoeld. Nu echter blijkt, dat dit arrest tien dagen is uitgesteld, waardoor Banks ruimschoots gelegenheid had de plaat te poetsen, heeft het gevoel van opluchting plaats gemaakt voor een zekere geïriteerdheid. Vragen worden in de pers en in de volksvertegenwoordiging aan de regering gesteld. Weliswaar heeft Banks zichzelf nu aangegeven, maar niettemin is er een zekere ontevredenheid over de houding van de regering ten opzichte van deze man.

Men zij echter voorzichtig in zijn oordeel. De regering stond uiteraard het gevaar voor ogen, dat een staking onder de bemanningen ernstige stagnatie zou kunnen veroorzaken in de graanleveranties, die zulk een welkome steun aan Canada's economie hebben gegeven en zullen geven. Deze staking was maar niet denkbeeldig, maar was in feite reeds effectief, toen Banks zijn mensen opdracht gaf de schepen te verlaten om een protest-optocht in Ottawa te houden. De regering was er zich terdege van bewust, dat alleen Banks zelf de mensen terug kon krijgen op hun schepen. Bovendien moest de commissie, die het tijdelijke bewind over de unions moet voeren, gelegenheid krijgen zich in de situatie in te werken. Een onmiddellijke gevangenneming van Banks zou dit uitermate bemoeilijkt hebben.

Waar nu bekend is, dat de R.C.M.P. al de tijd precies op de hoogte was van de verblijfplaats van Banks, lijkt het ons toe, dat de weg die de regering gevolgd heeft, meer blijk geeft van wijsheid dan van slapheid.

JAPANSE PAPIERFABRIEK BIJ KITIMAT?

Uit Montreal komt het bericht, dat reeds gedurende geruime tijd onderhandelingen gaande zijn tussen Japanse en Duitse firma's om in samenwerking met de Aluminium Company of Canada (ALCAN) bij Kitimat in Brits Columbia een grote houtpulp- en papierfabriek te vestigen. Bij deze onderhandelingen zijn met name de Daishowa Paper Co. uit Japan, de ALCAN, en Heindel Paper Co. uit West-Duitsland betrokken. Er zouden plannen bestaan 70 miljoen dollar in bedoelde papierfabriek te investeren, die een capaciteit van 200.000 ton kraftpapier en 250.000 ton krantenpapier zou hebben.

Het bedrijf zou in 1968 in produktie komen.

Van de zijde van de ALCAN heeft men laten weten, dat de zaak nog niet definitief geregeld is en dat nog niet beslist is of men in de papierfabriek financieel zal deelnemen.

Verder wees men er op, dat het zeker niet de bedoeling van ALCAN is tot grote investeringen in de papierindustrie over te gaan.

Daar Kitimat echter een typisch Canadese "company-town" is, waarvan het wel en wee afhankelijk is van de aluminiumsmelter aldaar, ligt het voor de hand dat ALCAN interesse heeft voor het aantrekken van een tweede groot bedrijf, dat de economische basis van Kitimat zou kunnen verbreden. Het stichten van een Japanse papierfabriek zou bovendien geheel passen in het streven van de Canadese regering om in Canada gewonnen grondstoffen zoveel mogelijk binnenslands te verwerken.

Een lastig Stiefkind voor de Regering

Toen de vorige regering onder Minister-President Diefenbaker nog stevig in het zadel zat, werd er een commissie benoemd om een onderzoek in te stellen naar Canada's werkloosheidsfonds, beter bekend als het Unemployment Insurance Fund.

Dit fonds, dat in 1956 nog een slordige achthonderd millioen dollar in kas had, vertoonde ernstige verschijnselen van zwakte. Een accountant in Toronto, E. C. Gill genaamd, werd benoemd als hoofd van deze commissie. Het heeft niet lang geduurd dat het rapport van de commissie-Gill klaar was; reeds in Mei van het daaropvolgende jaar was het rapport gereed.

Dit was echter een tijdstip, waarop het zeer inconvenient voor de regering Diefenbaker was. Een maand later immers zou het Canadese volk te stembus gaan en hoewel het rapport niet gepubliceerd was, was het duidelijk genoeg, dat er spaanders zouden vallen. Zoiets brengt men niet ter tafel als er verkiezingen voor de deur staan. Ergo, de commissie moest maar even wachten.

Toen de uitslag van de verkiezingen de Conservatieven van 208 zetels terug bracht tot 115, was er nog minder aanleiding om dit rapport Gill ter sprake te brengen. De zwakke positie van de regering Diefenbaker zou het misschien niet overleven.

Intussen beleefd Canada een mooie zomer, dat wil zeggen, er was behoorlijk werk, waardoor het fonds weer iets op dreef kwam. Dringende haast was er dus niet om ingrijpende veranderingen aan te brengen en het was voor de toenmalige regering te verleidelijk, om het rapport te bewaren. Dit is dan ook gebeurd, en hoewel het een echt kind van de regering Diefenbaker was, is het nu een stiefkind van de regering Pearson geworden. Het rapport is netjes overgedragen toen de Liberalen de plaats van de Conservatieven innamen.

Weer hebben wij een goede zomer gehad. Weer heeft het fonds daardoor enige bloedtransfusie gekregen. Dit was ook wel erg nodig, want in het voorjaar van 1963 was er nog maar twintig millioen in kas. Een behoorlijke teruggang van de 800 millioen in 1956.

Het is dus duidelijk genoeg, dat er iets gedaan moet worden. Maar het is niet alleen de onmiddellijke financiële versterking van het fonds, dat de commissie Gill voor ogen stond. Er zijn blijkbaar in dit rapport ook een paar dingen genoemd, die de procedure aanvallen. Enige voorbeelden: vissers, die in de winter nimmer kunnen werken, maar het alleen in de zomer kunnen verdienen, kunnen toch gedurende de wintermaanden hun "unemployment cheque" verzilveren. Gehuwde vrouwen, die in verwachting zijn, kunnen uiteraard niet werken, maar kunnen toch "unemployment benefits" ontvangen. En zo zijn er meer dingen, waartegen de commissie opgetreden is en de regering heeft aangeraden hiermede te breken. Bovendien heeft de commissie voorgesteld om de uitkeringstermijn te verkorten en om in sommige gevallen een onderzoek in te stellen naar de inkomsten of het vermogen van hen, die uitkering ontvangen. Dit zijn alle maatregelen, die men mocht verwachten en die inderdaad het fonds op een gezonde basis kunnen herstellen. Maar welke politicus in Canada wil daar de promotor van zijn? Een ieder die zulk een kat zulk een luide bel aanbindt, mag er zeker van zijn stemmen te verliezen.

Dit verklaart dan ook, dat Minister-President Pearson, hoewel de behandeling van het Unemployment Insurance Fund met een zekere nadruk in de Troonrede was aangekondigd, helemaal niet begerig is om de koe bij te horens te vatten. Hij heeft kans gezien het door de zomer heen te slepen. Het moet nog steeds in de Kamer komen. Nu heeft Mr. Pearson kortgeleden een overzicht gegeven van de werkzaamheden, die The House of Commons nog voor Kerstfeest moet afwikkelen. Helaas, er is geen gelegenheid meer om daar ook nog de Unemployment Insurance Fund bij te plaatsen. Gevolg is dus, dat de behandeling tot na Nieuwjaar zal moeten worden uitgesteld. Intussen heeft het fonds nog slechts 25 millioen dollar in kas, vergeleken met 110 millioen verleden jaar om deze tijd. Er is dus wel reden voor zorg en het zal er wel op uitdraaien, dat de schatkist moet bijspringen. Natuurlijk in de vorm van een lening, maar een lening die niet veel kans heeft terugbetaald te worden. Dit op zichzelf is dus een vergroting van het rijkstekort en verder doorgeredeneerd betekent het dus, dat de belastingbetaler het gelag zal moeten betalen. De Conservatieven hebben inderdaad aanleiding blij te zijn dat zij zich van deze erflating hebben kunnen ontdoen.

Deze maand moeten wij een aantal abonnees afvoeren, die vergaten te betalen. Dat is jammer, maar het moet. Voorkom het en zend ons Uw abonnementsgeld tijdig in. Dan blijft C.C. zonder onderbreking komen.

FLITSEN UIT DE KOLONIES IN BRAZILIË

Een artikeltje uit een land, dat een oppervlakte heeft van 8.513.844 km² en een bevolking van ruim 70.000.000 inwoners kan niet met de pretentie komen: "Zo is Brazil", want dit is een onmogelijkheid. Dan moet men het land doorkruist hebben in z'n lengte en breedte, en ook dat is onmogelijk na **één jaar** wonen in dit grote land.

Als de Redaktie toestaat dat ik nu en dan iets doorgeef, dan zal het zijn uit de Staat Paraná, en voornamelijk bekeken vanuit agrarisch oogpunt. Eerst enkele bijzonderheden over de Staat Paraná. Volgens onze onderwijzer is het zes keer zo groot als Nederland, grenst met een kleine streek aan de Atlantische Oceaan, en in 't Westen grenst het aan Argentinië. Zo zijn de beroemde watervallen van Iguazu beider bezit. (Naar men zegt zouden ze genoeg stroom opleveren om half Brazil er van te voorzien.) Ook Paraguay leunt met een gemeenschappelijke rivier tegen Paraná aan, verder de Staten Matto Grosso, Sao Paulo in 't Noorden en Santa Catarina in 't Zuiden.

De hoofdstad is Curitiba, snelgroeiend en zetel van de Provinciale Regering met een Gouverneur aan 't hoofd die meer voor 't voetlicht komt dan b.v. een Commissaris der Koningin in Nederland. Een garnizoen ontbreekt natuurlijk niet en hun leiders spreken ook dikwijls in de politiek een woordje mee.

De verharding der wegen gaat in snel tempo vooruit, vooral in 't Noorden, waar de intensieve koffieteelt en het vervoer van de koffie naar de zeehavens een modern wegennet ter beschikking dient te staan. In 't centrum zijn het gewoonlijk grondwegen, maar worden goed onderhouden. Naar verteld wordt liggen de kolonies aan een weg die vanuit het Zuiden veel kans maakt om verhard te worden omdat het met Brazilia, de nieuwe hoofdstad, de kortste verbinding zou vormen. We zullen het hopen.

In 't algemeen gesproken zijn de hoofdprodukten van Paraná ongeveer als volgt verdeeld: koffieteelt in het Noorden, houtindustrie (en ook papier) voornamelijk in zuidelijk en westelijk Paraná en waar mogelijk veeteelt en landbouw. De rundveestapel bedraagt volgens de schatting (niet telling) ongeveer 2.000.000 stuks. Coöperaties die zich op agrarisch gebied bewegen in Paraná 107, alleen overtroffen door Sao Paulo (koffie en veeteelt) en rio Grande do Sul (veeteelt en graanbouw).

De bevolking op het platteland stamt hoofdzakelijk of van de slaven uit Afrika, die hier ruimschoots ingevoerd werden. In de steden ontmoet men meer het Zuid-Europees type, waarvan de Portugezen de hoofdmoot vormen. De taal is dan ook Portugees, aangezien het land tot 1822 een kolonie van Portugal was. Duitsers treft men er ook buitengewoon veel aan in landbouw en in de handel vindt men ze overal. Wel treffend dat ze in de handel pienter zijn, maar als boeren in 't algemeen ver achter blijven vergeleken met wat de Hollanders presteren in hun verschillende kolonies.

Na deze inleiding, die verre van volledig is, gaan we de verschillende kolonies eens bekijken. Waarom kolonies?, zal menige immigrant zich afvragen. Groepsvorming, zoals in de West, heeft funeste gevolgen gehad voor de rest van de bevolking. Zal de Regering en de kerkelijke instanties dáár de integratie in gewenste banen leiden, in dit land liggen de zaken geheel anders. In de eerste plaats staat de Regering sympathiek tegenover groepen die het land vooruit willen brengen en in de tweede plaats staat men als Protestantse groep sterker in een omgeving waar de R.K. Kerk domineert, al is het veelal in naam. De enkeling van Protestantse huize die komt te wonen in zo'n omgeving gaat meestal verloren.

De foto bij dit artikeltje is dan ook een bewijs wat kolonies in eendrachtig samenwerken kunnen presteren. Hier ziet men een melkfabriek die dit jaar op de topdag 3500 liter melk verwerkte. De volgende produkten vinden hun weg naar verschillende steden in de Staten Paraná, Santa Catarina en Sao Paulo: gepasteuriseerde melk, kaas, boter, chocomelk, yoghurt en room. Chocomelk verdient enige toelichting. Het bestaat uit bijna ondermelk, chocolade en suiker, en de verkoop ervan heeft een buitengewone vlucht genomen. De concurrentie tracht ook een chocomelk in de handel te brengen, maar tot nu toe is men er niet in geslaagd ons produkt te verdringen, waarschijnlijk komt er meer aan te pas dan de drie genoemde produkten.

Het zijn Mr. G. Biesheuvel als Gerente met z'n staf en bestuur die een pracht organisatie hebben opgebouwd, niet alleen voor de afwerking, maar ook voor de afzet.

Surplus is een onbekend woord in deze landen, dus kent men ook geen supportprijs op landbouw- of veeteeltprodukten.

De melkfabriek is gebouwd in Carambei, de oudste kolonie, die dan ook de vijftig gepasseerd is. In een brochure, die verscheen ter gelegenheid van het 50-jarig bestaan wordt verhaald van het zware begin van de families De Geus, Los, Vriesman en Voorsluys, die de kern vormden van een groep pioniers, die door hard werken en sober leven, zonder hulp van buiten, op maatschappelijk, kerkelijk en schoolgebied iets hebben bereikt dat de bewondering afdwingt tot ver over de grenzen van Paraná. Naast de melkfabriek bestaat er een coöperatie, een aankoopvereniging, een veevoederfabriek, een winkel, die de meest noodzakelijke dingen in voorraad heeft voor bedrijf en keuken.

Verder zijn in de kolonie ongeveer alle ambachten vertegenwoordigd, zoals smid, timmer en meubelmaker onder één hoofd, schilder-kleermaker, bakker, man voor de K.L., wiens vrouw een gediplomeerd verpleegster is uit Holland, enz., enz. Daarnaast een bewoonde pastorie (als we niet vakant zijn, zoals op 't ogenblik) met een kerk die binnenkort een eigen uurwerk heeft, een geschenk van een meelevende familie in Nederland. Een Christelijke School, die gedeeltelijk uit eigen middelen betaald wordt en ook steun ontvangt van de Regering van de Staat Paraná.

Men leeft in een zekere beslotenheid die vooral kenmerkend is voor Carambei. Men waant zich in Holland als men b.v. de kleinste kinderen Hollands hoort spreken. Iemand die in andere emigratielanden gewoond heeft, verwondert zich telkens daarover. In het zakenleven is men natuurlijk aangewezen op het Braziliaans (men spreekt nooit van Portugese taal); praktisch is dan ook iedere tweetalig.

De Coöp. Melkfabriek in Carambei is inmiddels ook weer uitgebreid. Geheel links is de directeurswoning.

Ruim 20 jaar na het eerste begin als kolonie kwam er officieel contact met Nederland. Hare Majesteit's Gezant in Rio heeft veel gedaan om bekendheid te geven aan het werk en het streven van de kolonie. En wat hebben die bezoeken veel goeds gedaan! Kamerleden en Ministers, zelfs Prins Bernhard in 1960, hebben veel bijgedragen om de vriendschapsbanden met de kolonies en het oude Vaderland te versterken, maar ook tussen Brazil en Holland, de twee landen die zoveel met elkander gemeen hebben, als bijvoorbeeld de verdraagzaamheid ten opzichte van geloof en ras. Bij het ingebruiknemen van de melkfabriek in Arapati (de derde kolonie) wordt uit Nederland de Minister van Sociale Zaken, Zijn Excellentie G. Veldkamp, verwacht, een bewijs dat er steeds contact is met Nederlandse autoriteiten op landbouw- en emigratiegebied.

Onlangs werd een onderzoek ingesteld om na te gaan of de Braziliaanse bevolking ook deelt in de voorspoed die een renderende melkprijs met zich meebrengt. Er werd geconstateerd dat de werknemers van de melkfabriek, die in het algemeen een minimum van onderwijs gehad hebben, er op uit zijn een eigen huis met wat land te krijgen. In kleding en vervoermiddelen is het wel te zien dat de fabriek iets betekent voor de Braziliaanse bevodlking in deze omgeving. Door het bestuur wordt dan ook elke poging om het levenspeil op te voeren in de hand gewerkt.

Carambei is er pas in geslaagd om de hand te leggen op een complex grond van 2000 ha, grenzend aan de kolonie voor de jonge boeren uit eigen kolonie. Het stuk is verdeeld in stukken van 50 en 60 ha en reeds geheel verkocht aan gegadigden. Gedeeltelijk is dit betaald uit eigen middelen en de verdere financiering wordt verzorgd vanuit de hoofdstad waar men de eis stelt dat al het land in de toekomst gebruikt zal worden voor de melkerij.

Dit is in 't kort het beeld van Carambei, verre van volledig. Er is echter een goede samenwerking tussen "oldtimers" en "newcomers" op alle gebied en dit is een eerste voorwaarde voor "slagen".

C. v. d. Sluis.

WIJ kunnen wel zeggen

KIJK, ZO BRANDEN

RITMEESTERS!

maar weet U er dan alles van? Neen! 'n Ritmeester moet U roken. Geniet van het weelderige aroma en U weet hoeveel meer U met RITMEESTER geniet van Uw zelfde sigarengeld!

Niet voor niets is RITMEESTER de meest gerookte Nederlandse sigaar in Canada.

"ELK RITMEESTERMERK EEN MEESTERWERK"

Sigaren:

Half Corona	5	$ .65
Capo	10	1.15
Chic	10	1.25
Miranda	10	1.50
Parmant	10	1.55
Fiat	10	1.90
Major	10	2.—
Ideaal	10	2.—
Gracia	10	2.50

Cigarillos:

Saluto	10	$ .55
Quick	10	.60
Page	20	1.15
Livarde	20	1.35
Fanion	10	.90
Pikeur	20	1.90
Regio	10	1.10
Rozet	5	.55

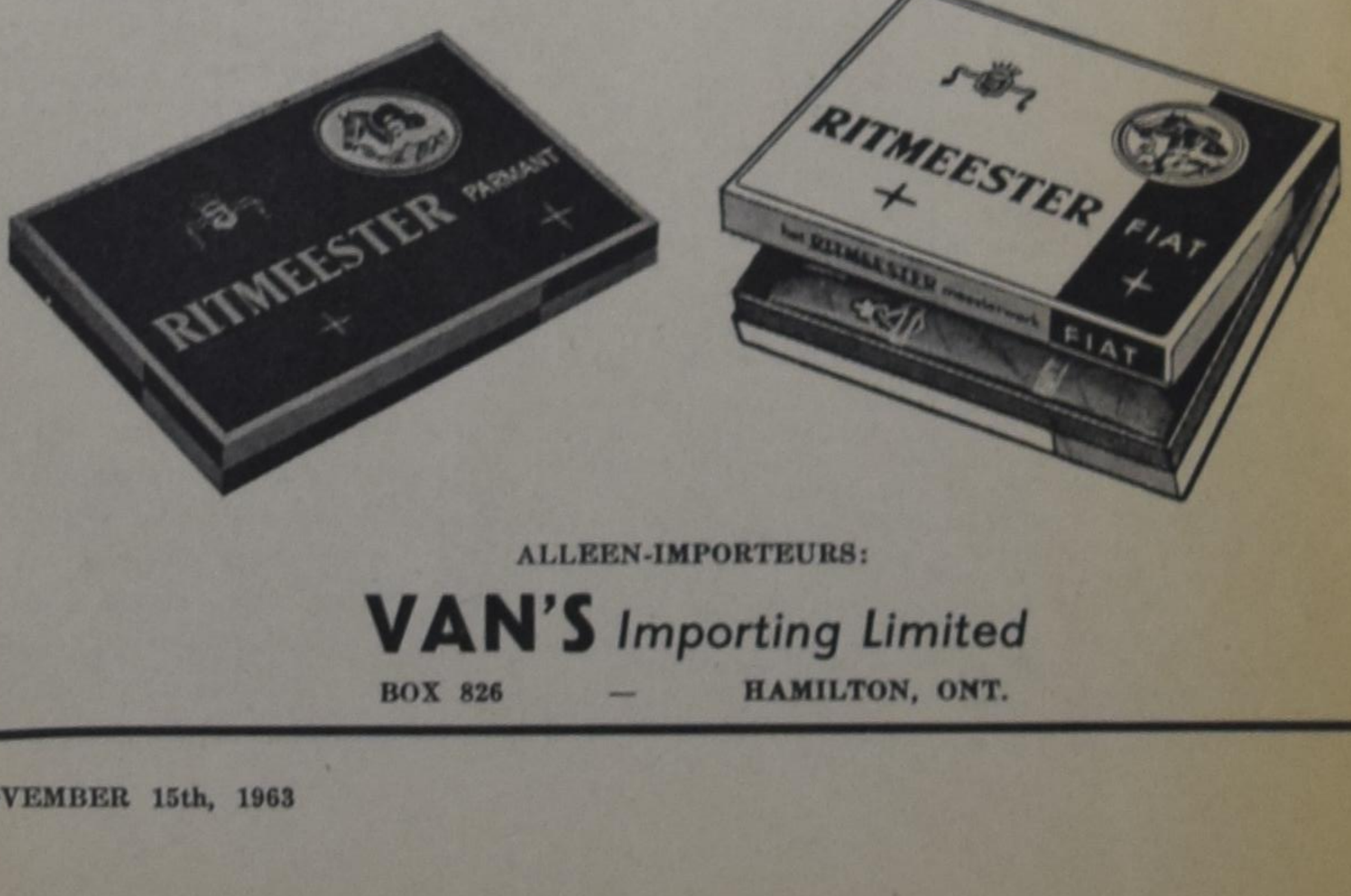

ALLEEN-IMPORTEURS:

VAN'S Importing Limited

BOX 826 — HAMILTON, ONT.

VOOR BELANGHEBBENDEN

Kerstliturgies

Uitgegeven door Can. Fed. of Chr. Ref. Ladies' Soc.

1. "The Saviour's Birth", Eng. 1963 à 10¢ per ex.
2. "Van Vrede en Licht", Holl. 1962 à 10¢ per ex.
3. "Why, Where, Whereto?" Eng. 1961 à 10 ¢ per ex.

Wilt U vooral duidelijk opgeven wat U wenst?

Mrs. M. BRANDSEMA,
170 Marlborough St.,
Brantford, Ont.

UPHOLSTERING

FURNITURE & AUTOMOBILES

For free estimate phone

741-2647

GARRY KUIPER

2 Waltham Dr.
REXDALE, ONT.

GENEESKRUIDEN

volgens recepten der beroemdste natuurgeneesk. artsen en specialisten. Prachtsuccessen ook daar waar alles faalde. Giftige pijnstillende middelen kunnen in het lichaam grote verwoestingen aanrichten. Weest voorzichtig, neemt het allerbeste, de gegar. onschad. Flora geneeskruiden. Beter is er niet. Enorme successen ook in schijnbaar hopeloze gevallen.

Voor Canada uitsluitend volle kuren (9 mnd.) à $ 18.00 bij vooruitbetaling.

Meldt Uw ziekte en klachten aan

Kruidenhuis "FLORA"

Westersingel 40, Groningen, Ned.

Lambert Huizingh

Accredited Public Accountant and Auditor
Commissioner for taking Affidavits

Box 315
BRADFORD, ONT.
Telephone: PR 5-2282

139 Albert St.
OSHAWA, ONT.
Residence: AURORA, ONT.
PArkview 7-9797

Holland Construction Co.

Wolverton Rd.
GRIMSBY, R.R. 1

Phone
WH 5-4012

Speciaal in Greenhouse Constructie

en aanbiedingen van nieuw cedar of redwood materiaal voor zelfbouwers, tevens Hotbedsash, Putty & Nails enz.

KOOP NU GOEDKOOP GREENHOUSE GLAS

BOOK BULLETIN # 40 HOLLANDSE BOEKEN

Zojuist ontvangen
(Net op tijd voor Sinterklaas!):

EEN PRACHT SORTERING HOLLANDSE BOEKEN

HONDERDEN ROMANS - VAN ALLERLEI

TE KUST EN TE KEUR

Dat is een ride naar Burlington waard!! Wij zijn gemakkelijk te bereiken — onze store is schuin tegenover de A&P store AAN BRANT STREET.

IN NOVEMBER: Donderdags en vrijdags tot 9 uur.

IN DECEMBER: Elke avond tot 9 uur (behalve zaterdag).

(P.S. Our selection of English Bibles, Fiction, Children's Books & Children's Bibles is also better than ever before!!)

Burlington Book & Bible House

468 BRANT STREET — BURLINGTON, ONT.

(In Hamilton en omgeving phone 637-2151)

CALVINIST-CONTACT

DUTCH-CANADIAN CHRISTIAN WEEKLY

P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.
Phone 547-1488 and 547-1489

Editorial Committee: Revs. J. Geuzebroek (president), F. Guillaume, Dr. R. Kooistra, J. Van Harmelen, A. H. Venema (secretary).

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Company Ltd., Hamilton, Ont.

Calvinist-Contact is published Friday every week.

Closing date: Saturday before date of issue.
Subscription price: $ 4.00 per year.

Alle communications should be addressed to the office of Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Articles in this paper express the viewpoint of the authors and do not necessarily express the opinion of the editors.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

Please inform us immediately of any change in your address.

De Gereformeerde Synode over Gezinsvorming

Uit de vragen die herhaaldelijk gesteld werden aan de verschillende Nederlandse professoren en predikanten (prof. Herman Ridderbos, Dr. Van Meyenfeldt, ds. v. d. Veen) die een bezoek gebracht hebben aan Canada en de States, is wel gebleken dat er nog steeds veel belangstelling onder de emigranten is voor het kerkelijke leven in het oude vaderland. Ook werd het duidelijk uit de vragen die gesteld werden dat er hier en daar enige ongerustheid heerst over de gang van zaken in Holland. Om echter een oordeel te vormen is het noodzakelijk dat men juiste inlichtingen krijgt. Omdat de meesten van de lezers waarschijnlijk afhankelijk zijn van de berichten die ze via de brieven krijgen, geven we een korte samenvatting van wat er gezegd en besloten is aangaande het onderwerp: gezinsvorming, op de Synode te Groningen. Ook onder ons komt dit onderwerp wel eens ter sprake en het is daarom belangrijk te weten wat anderen er over zeggen.

De geschiedenis van het rapport

Op de synode te Leeuwarden, gehouden in 1956, werd besloten deputaten te benoemen om een rapport over het onderwerp gezinsvorming samen te stellen. In 1959, op de synode te Utrecht, brachten de deputaten het resultaat van hun arbeid ter bespreking. Het rapport werd in een besloten zitting behandeld. Tegelijkertijd werd er een nieuw deputaatschap benoemd om in 1961 op de synode te Apeldoorn een gereviseerd rapport ter tafel te brengen. Echter pas op de synode te Groningen, die nog steeds niet geëindigd is, werd het nieuwe rapport aan de synode voorgelegd en zeer uitvoerig besproken. Tien sprekers namen aan de discussie deel. Na veel heen en weer gepraat werden enkele richtlijnen met 46 stemmen voor en slechts vier stemmen tegen aangenomen. Men kan dus niet zeggen dat de synode overhaast gehandeld heeft.

De achtergrond van dit rapport.

Velen van u zullen zich misschien afvragen: waarom heeft de synode van de gereformeerde kerken zich met zo'n moeilijk onderwerp bezig gehouden. Gaat de synode hier niet wat buiten zijn boekje? Om dit te beoordelen zal men iets van de achtergronden van deze richtlijnen moeten begrijpen. Want meer dan richtlijnen wil deze synode niet geven. Bovendien moet men weten dat dit rapport niet alleen over gezinsvorming als zodanig iets zegt. Het omvat veel meer aspecten van het huwelijk. Ja, het gaat uit van de roeping van het huwelijk zelf.

Enkele beweegredenen tot het opstellen van deze richtlijnen zijn de volgende:

1. Er hebben zich vele sociologische veranderingen voorgedaan in onze tegenwoordige maatschappij. Men bouwt kleinere huizen, de levensstandaard ligt veel hoger, kinderen studeren veel langer en beginnen daarom op latere leeftijd voor zichzelf te zorgen.
2. Er wordt heden ten dage een filosofie over het huwelijk gepropageerd, b.v. door de N.V.S.H. (de Nederlandse vereniging voor sexuele hervorming) die van het principe uitgaat:
   "Ieder mens heeft het recht zijn geestelijk en lichamelijk leven te doen leiden door beginselen, die hij aanhangt, ook op het gebied van het geslachtsleven, mits hij rekening houdt met de betrekkingen tussen mens en gemeenschap en de daaruit wederzijds voortvloeiende rechten en verplichtingen, zowel van morele, van sociale als van wettelijke aard."
   Het hoofdbezwaar van de deputaten tegen deze stelling is dat de mens hier zichzelf tot norm stelt.
   Ook tot de christenen dringen deze gedachten door, waarvoor de synode haar leden waarschuwt.
3. Er zijn soms verkeerde interpretaties gegeven van bepaalde teksten uit de bijbel. Zoals b.v. van Gen. 1 : 28 "Weest vruchtbaar en wordt talrijk en vervult de aarde".
4. Er is soms een verkeerde voorstelling over de verhouding van God's voorzienigheid en de verantwoordelijkheid van de mens in verband met dit onderwerp.

Het rapport.

In het rapport wordt eerst gesproken over gezinsvorming **als roeping Gods.**

Er wordt gewezen op het verband tussen het kinderaantal en de uitbreiding van God's kerk.

"Elke christen, die uit het geloof leeft, kan zo de roeping tot gezinsvorming nooit losmaken van de groei van God's kerk en de komst van zijn rijk. Daarom stellen deputaten reeds in het begin van hun rapport met sterke nadruk voorop dat bij het vraagstuk der gezinsvorming de vraag naar het aantal kinderen niet primair is, maar de vraag, of man en vrouw in hun huwelijk inderdaad gehoor geven willen aan de roeping tot gezinsvorming, welke van Godswege tot hen komt. Deputaten spreken openlijk de vrees uit, dat velen ook binnen de Gereformeerde kerken niet meer staan op het geestelijke niveau, dat nodig is om de zin van deze woorden waarlijk te verstaan, maar dit mag geen moment de nadruk, op de roeping Gods gelegd, doen verminderen. Zij verklaren zelfs, dat de kernfout in de instelling ten opzichte van de gezinsvorming gelegen is in het in eigen hand nemen van dit stuk mensenleven en het niet meer genoeg luisteren naar het volle en bevrijdende Woord Gods, dat alles — ook de gezinsvorming — op een totaal ander plan brengt, wanneer het gezien wordt in het licht van de verlossing, die Christus gebracht heeft."

In het tweede onderdeel wordt gehandeld over allerlei gedachten over huwelijk en gezinsvorming in onze tijd. Daar wordt ook verwezen naar de gedachten van de N.V.S.H., hierboven genoemd. Hieraan wordt toegevoegd:

"Daarom moet ook in de pastorale arbeid der ambtsdragers dit gevaar onderkend en bestreden worden. De christelijke visie op huwelijk en gezin dient tegenover vervlakking en verwereldlijking met kracht naar voren te worden gebracht."

In een derde onderdeel wordt over **verantwoorde gezinsvorming** gesproken. In dit deel wordt vooral gewezen op de juistheid van geboorte-beperking en op de verantwoordelijkheid van de mens. We noemen slechts enkele punten.

Het huwelijk onder de zegen Gods sluit gezinsvorming in. Een kinderloos huwelijk is echter ook een echt en volledig huwelijk.

Het is niet God's wil dat in elk huwelijk een maximaal aantal kinderen geboren zal worden. Hoewel de bijbel niet uitdrukkelijk spreekt over geboorteregeling, deze ligt wel in de lijn van de Schrift. Er kunnen zich immers omstandigheden voordoen die dit noodzakelijk maken.

Verantwoorde gezinsvorming betekent niet een zo klein mogelijk gezin. Het wil veeleer zeggen een zo groot mogelijk gezin. Dat er hier ook binnen onze Gereformeerde kringen duidelijk inzinking van deze verantwoordelijkheid gevonden wordt, wordt door de deputaten geenszins ontkend."

Het rapport besluit met deze pastorale woorden:

"Wij zijn van oordeel dat Jezus Christus die heel het leven verloste ons ook de gaven der sexualiteit teruggegeven heeft. Dit bepaalt tegelijkertijd het gebruik van deze gave. Wie haar uit Zijn hand ontvangt zal iets kennen en beleven van de dank en de vreugde, die Christus ons schenkt en zal deze gave ook gebruiken willen tot het doel waartoe Hij ze schonk. Dit doel ligt, wat de lichamelijke gemeenschap betreft, allereerst in de wederzijdse beleving van liefde en trouw, welke in deze vorm van gemeenschap een zeer bijzondere wijze van uitdrukking vindt. In de weg van het telkens weer dankbaar genieten van deze gave Gods zal de huwelijkstrouw bevestigd en de huwelijksliefde versterkt worden. En ook van deze gave en van deze genieting geldt dat zij geheiligd wordt in de dankbare erkenning van Hem die haar schonk en in het (voortdurend) gebed. Waar deze overgave aan elkaar in liefde en trouw gevonden wordt, daar wordt iets openbaar van de vrijheid **in Christus . . .**

Wij zijn ons er van bewust, dat Gods gaven en dat ook de vrijheid in Christus misbruikt kan worden. Gal. 5) En wanneer wij uitgesproken hebben, dat een christen "gebruik mag maken van middelen en methoden welke hier ten dienste staan", dan willen wij aan deze uitspraak toevoegen de waarschuwing tegen een lichtvaardig gebruiken ervan. Niet om aldus toch weer half te verbieden wat we eerst als geheel geoorloofd beschreven, maar omdat deze vermaning voor ons allen noodzakelijk is. Ook hier geldt dat de vrijheid in Christus alleen genoten wordt in directe gemeenschap met Hem, maar dan ook onbekommerd, met een vrij geweten, en tenvolle."

In één van de boeken van de bekende Engelse schrijver Graham Greene, **A Burnt-Out Case**, wordt de opmerking gemaakt naar aanleiding van het feit dat iemand een berichtje van een melaatse niet zou durven aannemen, "What strange ideas people have about leprosy, doctor". Waarop de dokter antwoordt, "They learn it from the Bible. Like sex." Greene geeft dan wel blijk dat hij de bijbel zelf nooit goed gelezen heeft. Maar het is niet onmogelijk dat de kerk wel eens deze indruk heeft gegeven. Het is daarom verblijdend dat de kerk ook de taal van de bijbel kan spreken, vooral in een tijd waarin de moderne literatuur bezaaid is met vulgaire opmerkingen over sex.

Paul Tameling.

In het "Centraal Weekblad" vonden wij onderstaande overwegingen van de Synode der Gereformeerde Kerken in Nederland over gezinsvorming:

1. Bij de ambtelijke bearbeiding der gemeente dient bijzondere aandacht te worden geschonken aan de grote betekenis van huwelijk en gezin, als instellingen Gods, waarin door Hem een zegen aan het menselijk geslacht wordt geschonken, die tegelijk een opdracht inhoudt.
2. Van verantwoorde gezinsvorming zal alleen sprake kunnen zijn wanneer geheel wordt afgezien van elke buitenechtelijke geslachtsgemeenschap, ook die welke aan het huwelijk voorafgaat.
3. Bij de keuze van een huwelijkspartner zal alleen dan op verantwoorde wijze een goed christelijk gezin gevormd kunnen worden, wanneer men elkaar dankbaar als medeerfgenamen van de genade des levens in den Here zal kunnen aanvaarden.
4. In diepe ernst en blijdschap zal in het huwelijk de één de ander moeten dienen en niet eenzijdig bedacht moeten zijn op de bevrediging van zichzelf (1 Cor. 7 : 3/4).
5. De gehuwden zullen zich samen bewust moeten zijn, dat de geslachtsgemeenschap in het huwelijk een wezenlijke uitdrukking is van de wederzijdse liefde, trouw en gemeenschap.
6. Zij zullen daarnaast eveneens in herinnering hebben te houden de duidelijke aanwijzing van de Here zelf, dat de kinderen een erfdeel des Heren zijn (Ps. 127 : 3 en Ps. 128 : 3—6) zodat zij behoren te bedenken, dat de Here mede door die gezinsvorming zijn gemeente bouwt (Hand. 2 : 39).
7. Daarom zullen de gehuwden in het diep besef van hun verantwoordelijkheid voor God hun roeping hebben te verstaan om, ook indien hier offers voor gebracht moeten worden, kinderen te ontvangen en te verzorgen als een geschenk uit Gods handen.
8. In geval, op grond van de voorlichting door vertrouwde deskundigen, moet worden aangenomen, dat de uitbreiding van het gezin voor korter of langer tijd niet verantwoord zou zijn, zal deze aangelegenheid een zaak des gebeds moeten zijn voor de gehuwden, opdat zij een Gode welgevallige beslissing kunnen nemen met betrekking tot de door hen te volgen gedragslijn, waardoor zij uiteindelijk samen de verantwoordelijkheid dragen.
9. Het is niet in strijd met Gods Woord te achten en behoort tot de christelijke vrijheid van de gehuwden, die van gezinsuitbreiding moeten afzien, in dit geval op verantwoorde wijze gezinsuitbreiding te voorkomen. Hiertoe is niet alleen de methode van algehele of tijdelijke onthouding geoorloofd, maar evenzeer het gebruik maken van bepaalde middelen, die in overleg met een bevoegd medicus, kunnen worden aangewend.
10. In dit alles zullen de gehuwden voor ogen hebben, dat door hun gedragingen en beslissingen inzake de gezinsvorming hun gebeden niet belemmerd mogen worden (1 Petr. 3 : 7).
    Zij zullen zich tevens voor ogen houden, dat het niet het huwelijk of de geslachtsgemeenschap het hoogste is maar het samen mogen leven in de dienst des Heren, hier tijdelijk in het van Hem ontvangen huwelijk en gezin, straks met Hem in hemelse heerlijkheid (Efeze 5 : 32).

Hierbij moet worden aangetekend, dat de richtlijn genoemd onder 2, niet letterlijk aldus door de synode werd vastgesteld. De formulering is van ons, overeenkomstig de bedoeling die de synode hierbij heeft willen uitspreken, maar de formulering van deze bedoeling kon door tijdgebrek nog niet precies worden vastgelegd.

Redaktie C.W.

Voor al Uw reizen per Boot-Vliegtuig-Bus-Trein

Voor inlichtingen, reserveringen en tickets naar

JAN FABER

Mgr. Burlington Travel Service

Agenten voor K.L.M., H.A.L. en alle andere scheepvaart- en luchtlijnen. Kantoor:

2015 Lakeshore Road, Burlington, Ont.

(Naast het Bus Terminal) **Tel. NE 7-5222**

Na kantooruren bel Jan Faber 's avonds thuis op NE 7-5119.

Libby's

weet hoe echte

ZUURKOOL

in te maken !

Heerlijk met Kip

Libby, McNeill & Libby of Canada, Limited, Chatham, Ontario

Alles in één

De Seven Star Diary

(Succes Agenda)

Losbladig — Uw dagboek, maandoverzicht, kasboek, adresboek en notitieboek met gegevens en kaarten.
Uw ideale privé-secretaresse, Uw tweede geheugen, die altijd voor U klaar staat en U helpt Uw werk en Uw leven te organiseren en tot een succes te maken.
Wallets vanaf $ 3.00 (plastic) tot $ 13.00 (leder). 1964 refill — met special information for Canada $ 2.69.

Verkrijgbaar bij:

KUNTZ & VANDERIET,
33A Haas Rd., Rexdale, Ont.
SPEELMAN'S BOOKHOUSE
10 Golfdown Drive, Rexdale, Ont.
UNIVERSITY BOOKSTORE, Toronto.
VAN DELFT'S BOOK & GIFT SHOP,
1058 Main St. W., Hamilton.
of bij: SUCCESS MAIL SERVICE,
1565 Spring Road, Clarkson, On.t
die U op verzoek ook gaarne een duidelijke geïllustreerde folder zendt.

TORONTO-AMSTERDAM $41.00 deposito

op KLM's 21-daags "propeller" excursietarief *

1. U verdeelt de betaling van het resterende bedrag over twee jaar volgens de betalingsregeling van de KLM.

2. U bespaart $ 32.40 per persoon op het 21-daags excursietarief, "economie klasse", als U gebruik maakt van de KLM vluchten met propeller vliegtuigen. De KLM is een van de weinige maatschappijen die deze geldbesparende vluchten nog onderhouden.

3. De 21-daagse excursietarieven per straalvliegtuig zijn geldig vanaf 1 oktober tot eind april 1964 en betekenen een aanmerkelijke besparing op de normale retourtarieven. Indien U van deze tarieven gebruik maakt moet U 22 dagen nadat U de reis naar Europa begint terug zijn in Canada.

4. U hebt deze winter de keuze uit dagelijkse KLM vluchten vanuit Montreal, 4 vluchten met straalvliegtuigen en 3 met propeller vliegtuigen. Er zijn tenminste 2 vluchten per dag vanuit New York.

5. De KLM kan op Uw kosten voor Uw familieleden in Europa een reis naar Canada verzorgen. U kunt het tarief hier betalen en de KLM zal het passagebiljet ginds uitreiken. Het KLM personeel, zowel op het vliegveld als in het vliegtuig, schenkt persoonlijke aandacht aan oudere mensen.

6. De KLM heeft speciale tarieven voor emigranten. Wanneer familieleden of vrienden besluiten om naar Canada te emigreren, dan kunnen zij met de KLM vliegen tegen een laag emigrantentarief. Dit geeft een reductie van 30% op het normale enkele reis "economy" tarief. Het toegestane gewicht aan vrije bagage is 66 lbs. Geldig van 15 oktober tot 15 juli 1964.

7. Vliegt U met Uw gezinsleden? Gezinsleden (ook kinderen tussen 12 en 26 jaar) die samen met U reizen tussen 1 oktober en eind maart kunnen een reductie van $ 162 per persoon krijgen op het retourtarief!
Als U in West Canada woont kunt U Uw voordeel trekken uit de uitzonderlijk lage trein/vliegtuig tarieven die door de KLM in samenwerking met de spoorwegen worden aangeboden. Vraag Uw reisbureau of de KLM om nadere inlichtingen.

8. Indien U van plan bent een reis naar Europa te maken, bespreek dit dan met Uw reisagent. Hij is een specialist en weet meer over prijzen, tarieven, hotels, tochten, vliegtuigverbindingen, documenten en koersen dan wie ook. Zijn ervaring kan een heel verschil voor Uw reis betekenen. Bezoek hem zo spoedig mogelijk en laat hem reserveringen voor U maken. Hij zal U tijd en geld besparen.

* Geldig vanaf 1 oktober 1963 tot 29 februari 1964.

Ga voor nadere inlichtingen naar Uw reisbureau, stel U in verbinding met het dichtsbijzijnde KLM-kantoor, of zend deze coupon naar
KLM Royal Dutch Airlines, Dept. T.1, 635 Dorchester Blvd. W., Montreal 2, P.Q.
Zend mij a.u.b.:
☐ "What You Should Know About Reliable KLM When Planning Your Trip to Europe". HD
Mijnh./Mevr./Mej. ____________ (in blokletters)
ADRES ____________
Mijn reisagent is ____________
(152D)
KLM

Japan's Nieuwe Godsdiensten

door John Timmer

Eén der meest belangrijkste ontwikkelingen op religieus gebied in het na-oorlogse Japan is het ontstaan en de snelle groei der zgn. **Nieuwe Godsdiensten.** Volgens statistieken ons verschaft door deze religies, bedraagt het aantal aanhangers hiervan thans 18 millioen, d.w.z. één op elke 5 Japanners. Ook al nemen we deze statistische gegevens met een paar korreltjes zout en hakken er een paar millioen af, dan kunt u toch al gauw zien dat dit iets ontstellends en ongelooflijks is.

Rev. John Timmer is sinds 1959 zendeling in Japan voor de Christian Reformed Church. Reeds eerder mochten wij artikelen van Rev. Timmer publiceren. Wij zijn hem dankbaar dat hij ons op deze wijze wil inlichten over het moeilijke werk in "het land van de rijzende zon".

Red.

Nieuwe godsdiensten worden ze genoemd. Maar eigenlijk zijn ze helemaal zo nieuw niet. Want het merendeel dezer na-oorlogse religies hebben reeds een lange geschiedenis achter zich liggen, zij het dan ook binnen het verband der twee oudste religies: het Shintoisme en het Boedhisme. Ook wat de leer betreft is er bar weinig nieuws onder Japan's rijzende zon. De verkondigde leerstellingen zijn niets anders dan populaire bewerkingen van oude Shintoistische en Boedhistische thema's. Het enig werkelijk nieuwe zijn de van het Christendom overgenomen, uit hun oorspronkelijk verband gescheurde, elementen.

Op 't ogenblik staan er 171 van deze godsdiensten geregistreerd bij het Ministerie van Onderwijs. Daar komen nog bij een groot aantal kleinere groepjes welke beperkt zijn tot slechts één enkele provincie. Hoeveel dit er zijn is moeilijk aan de weet te komen.

Wat ook veelzeggend is dat de overgrote meerderheid der aanhangers tot de lagere stand behoren. Tachtig procent zijn boeren en arbeiders.

En de vraag dringt zich op krachtige wijze naar voren: hoe kan dit alles verklaard worden? Het antwoord op deze vraag moet, naar men meent, gezocht worden in de nederlaag van Japan in de laatste oorlog. Deze nederlaag, de **eerste** in de geschiedenis van Japan, had als gevolg een acute morele en economische crisis. De onmetelijke ellende veroorzaakt door de oorlog tezamen met de voor nationale trots moeilijk te slikken nederlaag schiep een geestelijke honger in de harten van velen.

Shintoisme, doordat het op zo'n nauwe wijze verbonden was geweest aan het militaristische regiem met haar expansie-politiek, verloor aan populariteit na de oorlog. In het Boedhisme zat heel weinig leven. Deze bloedarmoede dateerde van vele jaren voor de laatste oorlog. En het Christendom bezat weinig aantrekkelijkheid voor de na-oorlogse Japanner, ten dele omdat het beschouwd werd als een **westerse** godsdienst. Ook moet hier even genoemd worden het feit dat in 1945 de bezettende macht vrijheid van godsdienst afkondigde.

Het valt dus niet te verwonderen dat de hongerige massa's hun troost en verzadiging zochten in de Nieuwe Godsdiensten. Deze waren het welke op smakelijke wijze een uitweg boden uit de crisis en chaos der na-oorlogse tijd.

Hoe kunnen we, zo heel in 't kort, deze religies karakteriseren? Harry Thompson, in zijn boek **The New Religions of Japan,** noemt de volgende 8 kenmerken.

1. De meesten dezer godsdiensten hebben een "Mekka" als centrum. Een groot en imposant hoofdkwartier fungeert als het "Jeruzalem" waar alle gelovigen heentrekken op bepaalde tijden. Deze centra vormen een verweer tegen scheuringen, hetgeen een veel voorkomende ziekte is. Ze verschaffen de gelovige een gevoel van trots en waardigheid. Men weet zich lid van iets groots.

2. Lid worden is een uiterst gemakkelijke zaak. Er zijn geen toelatings-examens, geen catechisatieklassen, geen af te leggen beloften. Eén der belangrijkste eisen gesteld aan de leden is het betalen der maandelijkse contributie. De leerstellingen zijn zo eenvoudig dat zelfs de meest onontwikkelde ze kan begrijpen.

3. Optimisme is een ander kenmerk. Alles is zonneschijn in dit leven en regenbuien verbergen de zon maar even. Achter de wolken schijnt altijd de gelukszon. De mens is een geluk-wezen, en verscheidene dezer godsdiensten noemen zich dan ook "geluk-godsdienst".

4. Praktisch alle Nieuwe Godsdiensten prediken een aards goddelijk koninkrijk. En dat niet in de verre, vage toekomst, maar hier en thans. Ze garanderen verlossing van armoede, ziekte, en ellende. Genezing door het geloof is één hunner hoofd-thema's. Ook op wereldvrede valt sterk de nadruk, daar dit immers een vereiste is om het "koninkrijk gods" in te luiden.

5. De gelovigen wordt verteld dat hun geloof van nul en generlei waarde is zolang het niet op nauwe wijze betrokken is op het alldaagse leven. Vandaar de nadruk op sociale diensten. Zo weiden b.v. de leden van een bepaalde groep één dag per week aan het schoonmaken van W.C.'s in naburige steden en dorpen. Men noemt dit, lach niet, "gebed in actie".

6. Deze godsdiensten zijn vaak gecentraliseerd in een leider. Deze is meestal op zulk een nauwe wijze vereenzelvigd met zijn godsdienst dat zijn dood dikwijls drastische veranderingen ten gevolge heeft. In verscheidene gevallen heeft dit zelfs geleid tot ontbinding en opheffing.

7. Veel tijd wordt besteed aan individuele zielzorg. Men maakt elk der aanhangers wijs dat hij het centrum van zijn eigen wereldje is, dat hij in wezen sterk en goed is, niet zwak en slecht. Geen wonder dan ook dat met deze optimistische mensopvatting deze godsdiensten zulk een grote populariteit bezitten.

8. Verdraagzaamheid t.o.v. andere godsdiensten is het laatste gemeenschappelijke kenmerk. De aanhangers van alle godsdiensten zijn allen de heilige berg Fuji aan het beklimmen. Maar doordat de één hier en de ander daar begint, zien we elkaar niet. Maar uiteindelijk bereiken we allemaal dezelfde top waar we alle in verrukking zullen raken over het machtig schouwspel der maan. Natuurlijk, elk dezer religies meent dat haar weg naar de top de beste is. Doordat men zo verdraagzaam is t.o.v. elkaar heeft men de Unie der Nieuwe Godsdienstige Organisaties van Japan opgericht, een soort N.C.C. Ook zal het u interesseren te weten dat de naam van Christus vaak met diep respect genoemd wordt in deze kringen. De meeste episoden uit het leven van Christus, zij het zwaar verminkt en in betekenis volkomen veranderd, zijn in hun geschriften te vinden. Bijbelteksten worden vaak geciteerd. Ook zijn enkele der vooraanstaande leiders voormalige christenen.

Dit dan, heel in 't kort, is de droevige geestelijke situatie waarin 20% der Japanse bevolking beland is sedert de oorlog. Deze ontwikkeling is waarschijnlijk één der meest belangrijke en diep ingrijpende in de godsdienstige geschiedenis van Japan. Het is ook een gebeurtenis welke heel wat zendingsondernemingen naar de keel grijpt. Want eenmaal in de macht van deze godsdiensten zijn de mensen moeilijk te benaderen met het evangelie. Omdat het Christendom onverdraagzaam is t.o.v. andere godsdiensten wil men er niets mee te maken hebben. In mijn zendingswerk hier in Omiya stuit ik herhaaldelijk op deze vijandigheid. Op bevel van hoger hand weigert men de literatuur welke ik hun aanbied.

En hier nu komt uw aandeel in het spel. Want er is veel dat u kunt doen. Om u dit duidelijk te maken mag ik u even meenemen naar het 9de hoofdstuk van Marcus? U kent de geschiedenis. Wanneer Jezus afdaalt van de berg der verheerlijking komt Hem een schare tegemoet. De vader van een bezeten jongetje voert het woord. Zijn zoontje had een boze geest, welke Jezus' discipelen niet bij machte waren geweest uit te werpen. Zodra Jezus de geest had uitgeworpen kwamen zijn discipelen naar Hem toe met de vraag: waarom konden wij dat nu niet doen? En dan antwoordt Jezus: "Dit soort (van demonen nl.) kan door niets uitvaren dan door gebed."

Japan, net als dat jongetje, is bezeten door boze geesten. Het is in de macht van Satan. Het droeve verhaal der Nieuwe Godsdiensten bewijst dit. Dit maakt zendingswerk dus nodig. Maar tenzij gesteund en gedragen door veel en vurig gebed, lijkt het een vruchteloze onderneming. Want ook van Japan geldt: de demonen welke het gevangen houden, kunnen door niets uitvaren dan door gebed.

Japan is ook uw gebeds-verantwoordelijkheid, lezer van Calvinist-Contact!

IVOROL
maakt
sneeuwwitjes
van Uw
tanden.

Eenmaal gekend
Danig verwend

Imp. VAN's IMPORTING
P.O. Box 826, Hamilton, Ont.
Tel. NE 4-8614

Ook dit jaar nemen **VOORTMAN'S** weer de leiding met

FIJNE KERSTKRANSEN

zwaar gevuld met ECHTE amandelspijs

Stuur één naar Uw vrienden,
het is een zeer welkom Kerstgeschenk

Bestel vroegtijdig bij Uw winkelier - de vraag is zeer groot!

★

W. & H. VOORTMAN LTD., BURLINGTON, ONT.

Gaat U naar
HOLLAND?
BEL
ELGIN McKAY
TRAVEL SERVICE
LTD.
IN
BRANTFORD
Telephone 752-4375
Agenten voor: K.L.M. en
HOLLAND-AMERIKA LIJN

Vraagt onze nieuwe
geillustreerde
Engelse (80 blz.) en
Nederlandse
CATALOGUS
WOUDSTRA'S
BOOK HOUSE
9330 Jasper Avenue
EDMONTON, ALTA.

Als de Beesten

Er leefde in één der dorpen van mijn arbeidsveld een overtuigde communist. O, er waren er wel meer, maar deze man was het met hart en ziel. Echter, hij was ook een mens, en niet geheel vrij van egoïstische bedoelingen. Hij had al een en andermaal verteld, dat over vijf jaar de Russen zouden komen en dat hij dan burgemeester zou worden. Hij was niet onontwikkeld, maar de Bijbel had hij nooit ingezien. Hij vond dat zelf wel een gemis, want hij debatteerde nogal graag met kerkmensen, en daarom vroeg hij mij of ik een Bijbel voor hem ter leen had. Natuurlijk voldeed ik aan zijn verzoek. Ik gaf hem een behoorlijke tijd voor zijn studie, maar eindelijk zocht ik hem toch weer eens op.

Hij leefde alleen in een huisje, dat een beetje afgelegen stond. Als hij later burgemeester zou worden, kreeg hij denkelijk wel een betere woning. Het was er wel behoorlijk zindelijk, maar de vrouwen zouden toch wel opgemerkt hebben, dat het een echte mannenhuishouding was. Hij ontving mij vriendelijk, zette koffie en bood mij zijn tabaksdoos. Sigaren vond hij teveel luxe.

Zo door de rookwolken heen vroeg ik hem, hoe de lectuur bevallen was. "Nou, dat zal ik gauw vertellen. Het is geen boek voor mij. Er staan teveel ongelooflijke dingen in. Maar één ding vond ik buitengewoon frappant. Dat was echter wel een slip uit de pen van die psalmist. Het was evenwel uit mijn hart gegrepen. Die man was een ware anti-kapitalist."

Hij bladerde wat en las toen: "Maar de mens met al zijn praal houdt geen stand, hij is gelijk aan de beesten die vergaan." "Ik vond het fijn, dat de Bijbel zich zo tegenspreekt en dat het geloof aan een leven na dit leven erin bestreden wordt."

Met aandacht had ik naar hem geluisterd. Wat ziet een mens toch veel dat hij wil zien, dacht ik.

"Mijn beste vriend, heb je die psalm wel helemaal gelezen?" vroeg ik.

"Nou ja, het is een dik boek, en het valt niet mee om alles te onthouden ontweek hij mijn vraag, en hij vervolgde: "Maar nu wat anders, ik praat nogal eens met christenen, en die hadden mij verteld, dat er vroeger een paradijs was, waar geen dood was, maar volkomen vrede. En nu zag ik dat de bijbel dat werkelijk leert."

"Wie heeft je dat wijs willen maken, dat er in het paradijs geen dood was?" vroeg ik.

"Wel heb ik van mijn leven, dat leert de kerk toch?" zei hij verwonderd.

"Het kan wel zijn, dat er kerkmensen zijn, die dat beweren, maar de bijbel leert het niet. Immers, als Adam niet geweten had wat dood was, dan was Gods woord: "Ten dage als gij daarvan eet zult gij den dood sterven" abacadabra voor hem geweest. Neen, de planten- en de dierenwereld kende wel terdege de dood, en nu zegt God: als gij doet wat Ik verbied, zult gij van uw hoge stand vervallen en worden als de beesten die vergaan. Alleen als gij Mij getrouw blijft, zal dat dodenrijk u niet in zijn macht krijgen, want Ik leef in eeuwigheid, en Ik geef het eeuwige leven aan allen die Mij liefhebben. En toen de mens God ontrouw werd zond Hij Zijn Zoon, die getrouw was tot de dood, en die gezegd heeft:

"Want dit is de wil mijns Vaders, dat een ieder die de Zoon aanschouwt en in Hem gelooft, eeuwig leven hebbe, en ik zal hem opwekken ten laatsten dage."

"Nu, ik zie die zoon niet en ik geloof ook niet in hem, en dat die Christus kwam, zeggen ze, nu ruim 1900 jaar geleden, wat moesten die mensen dan die vroeger leefden?"

"God heeft Zijn woord reeds in het paradijs gegeven, en allen die dat Woord liefhebben, en niet in eigen woorden behagen scheppen, geeft Hij het eeuwig leven. Laat ik u dat mogen voorlezen uit diezelfde psalm die je zo mooi vond. "Dit is het lot van hen die op zichzelf vertrouwen, het einde van wie behagen scheppen in hun eigen woorden, maar God zal mijn leven verlossen uit de macht van het dodenrijk, want Hij zal mij opnemen."

"Nu, we hebben gezellig gepraat, maar ik blijf bij mijn geloof aan een paradijs, dat zal komen als de hele wereld communistisch wordt, en dat zal zo lang niet meer duren. Maar nu moet ik mijn eten koken, neem je bijbel maar weer mee."

Arm man. Een jaar later stierf hij, en de mensen van die plaats dreven de spot met zijn verwachting van de komst der Russen en zijn burgemeesterschap.

Helaas, ook die spotters hadden behagen in hun eigen woorden en zullen worden als de beesten die vergaan.

C. Sluys.

Los Gatos, California.

RECTIFICATIE

In het artikel "Een Miniatuur Evangelie" in C.C. van 1 november kwamen enkele hinderlijke drukfouten voor. Er stond: wanneer wij met deze mensen christelijke leven zullen wij altijd in een discussie geraken over het voorop stellen enz. Dit moet zijn:

Wanneer wij met deze mensen in een discussie geraken over het christelijke leven zullen we voorop moeten stellen dat een christelijke school of een christelijke levensbeschouwing er is om het evangelie te verbreden en de verlossende macht van Christus te verdienen.

Vier Sinterklaas of Kerstmis

thuis in Holland

U bent reeds op een stukje Nederland wanneer U Uw vacantie begint op een Holland-Amerika Lijn schip. Vier Sinterklaas of Kerstmis zowel op zee als aan land. Geniet van de Hollandse keuken, de hoffelijke bediening, de ruime accommodatie, de prettige ontspanning en het vermaarde Nederlandse zeemanschap, resultaten van Holland-Amerika Lijn's 90-jarige transatlantische ervaring.

Koop een retour biljet en profiteer van de 10% tot 25% korting gedurende het winterseizoen.

„Vaar op een gezellig schip"

S.S. RYNDAM: 19 nov. Speciale Sinterklaasreis van MONTREAL en QUEBEC, aankomst ROTTERDAM 28 nov.

S.S. STATENDAM: 6 dec. van New York, aankomst ROTTERDAM 14 dec.

S.S. RYNDAM: 12 dec. van QUEBEC, aankomst ROTTERDAM 21 dec.

25% REDUCTIE — Vraagt inlichtingen over de mogelijkheid van aansluiting bij een van de „Kerstmis in Europa" groepen.

Wendt U tot Uw reisbureau of

Holland-Amerika Lijn

MONTREAL • HALIFAX • TORONTO • WINNIPEG • VANCOUVER

BOEKBESPREKING

"DE DOMINEE EN DE DRIE VROUWEN", P. A. de Rover. Uitgave: N.V. De Graafschap, Aalten.

Onder deze veelbelovende titel laat de schrijver ons kennismaken met de sportieve jonge predikant Paul Rozenbeek. De drie vrouwen, die in zijn leven een rol spelen, zijn: (natuurlijk) de dominese, die wel jong maar beslist niet vlot is, haar vriendin Madeleine, die jong en vlot en verpleegster is, en Vrouw Ruitenberg, die de Maria Magdalena van zijn gemeente genoemd kan worden. Dominee Paul is een enthousiaste werker, die de moeilijkheden niet uit de weg gaat. Op ende top herder van zijn kudde slaagt hij er met tact en toewijding in om zijn schaapjes ondanks hun geschillen om zich heen te verzamelen. Van de drie vrouwen komt Vrouw Ruitenberg verreweg het beste uit de verf: robust, eerlijk, als een "volksvrouw" betaamt. De gedeelten, waarin Paul met liefde aan haar geschonden leven doktert, vormen de hoogtepunten van het boek. Levensecht en lezenswaard.

Het is jammer, dat dit van enkele andere gedeelten niet gezegd kan worden. Mr. de Rover achtte het blijkbaar nodig — als om te tonen, dat ook aan een predikant niets menselijks vreemd is — op de proppen te komen met een situatie, die zo oud is als de weg naar Kralingen. Op zichzelf niet erg! De uitwerking ervan is echter al even oud en zo melodramatisch, dat men zich verbaasd gaat afvragen in welke tijd het boek speelt. Dezelfde onevenwichtigheid is terug te vinden in zijn stijl, die alle nuances doorloopt van eenvoudig naar bloemrijk en soms zo gewild-modern is, dat het tegendeel van het gewenste effect bereikt wordt. Het geheel geeft de lezer een wat schommelig gevoel.

Misschien vergis ik me — we zijn al zo lang in Canada, dat we geen oog kunnen houden op de oudvaderlandse boekenmarkt — maar ondanks de bekende auteursnaam vertoont deze roman de kenmerken van de eersteling. Daarom wil ik met nadruk wijzen op de verdienstelijke kanten van dit boek, die het zeker heeft. In het bijzonder de sympathie, waarmee het werk van een jonge predikant met zijn vreugden en zorgen wordt beschreven ... en de schildering van een achtergrond, die althans naar mijn mening aantrekkelijk is: de glorie van het land tussen Holland's grote rivieren.

T. Van Ameyde.

• SCHERVEN-MIE •

door Go Verburg

(9)

"Juist ja ... Ja zeker, kende ik hem ... Ik heb wel eens het een en ander van hem gekocht, och ja, hoe gaat dat ... Wel, wel, dus hij is uit de tijd ..."

Ze schudt haar oude hoofd. Wel-wel! De pottenbaas is haar voorgegaan. Plotseling herinnert ze zich nadere bijzonderheden over die man. De enkele keer dat ze wel eens wat van hem nodig had, heeft ze met hem kunnen praten. Die man had zo zijn eigen zorgen; zijn verdriet, zijn verloren liefde. Dan ligt er al direct een band. Belangrijker was, dat hij daarbij ook dezelfde troost had, zeker. Dit meisje zal dus zijn dochter zijn.

"... En jij bent zijn dochter zeker, kind? Hij heeft me veel van je verteld. Stumper, dus nu zijn allebei je ouders dood ..."

Meewarig schudt ze het hoofd. Dat is vandaag een extra gang door haar leven. Van strijd tot overwinning ... "Ach ja, je moet maar denken: God geeft geen rekenschap van Zijn daden ... Nee-nee, anders had ik Hem daar ook wel eens om gevraagd voor mijn kinderen ..."

Mie schrikt er van. Dat mensje durft het maar te zeggen: "God rekenschap vragen ..." Maar dan ziet ze 't troostende knikje en de glans in die ogen. Zó vertrouwd met God te zijn, dat je dit zeggen kunt! Oud vrouwtje Zeilmakers is al weer verder met haar gedachten. De overwinning is weer bevochten en nu moet het leven voort, tot ze de grens over mag.

Geurt! Géúrt!" roept ze andermaal de gang in en ze verontschuldigt: "Waar die ouwe kerel nou toch zitten mag ... ! Maar 't is toch wel goed: ik heb van je Vader-zaliger eens zo'n mooie blauwe pot gehad, om spersies in te doen. Net vorige maand is hij gebroken en de bonen weg natuurlijk, maar dat is minder. Zonde en jammer was het van die mooie pot ..."

Hoofdschuddend staat ze bij dat tragisch gebeuren even stil, hoewel ze er eerlijk gezegd helemaal niet om behoefde te treuren, omdat ze nog voldoende lege potten had staan. Maar 't was toch een mooie pot en zonde van de spersies ...

"Zou je me aan precies zo'n pot kunnen helpen, kind?"

Dan ontwaakt plotseling het zakeninstinct bij Mie. Ze is tenslotte dochter van de pottenbakker, maar ook van de pottenkóópman. En heeft ze niet van kind af aan de huishoudkas beheerd?

"Ja, natuurlijk!" zegt ze blij, maar ze beseft tegelijk: dat is eigenlijk mis. Je mag nooit al te uitbundig zijn, dat is niet prettig voor de klant. Zakelijker vraagt ze: "Weet u nog hoe groot hij was?"

Het vrouwtje duidt aan, tussen haar beide handen; Mie schat de grootte met toegeknepen oogleden. "O, tien liter ... Goed."

De haast om zaken te doen schiet weer in haar bloed; ze dráàft naar de tjalk, want zulke grote potten heeft ze niet in haar mand.

"Breng me gelijk zo'n vuurtestje mee," roept het vrouwtje haar nog na, "Geurt heeft er onderlaatst een kapot laten vallen."

Over haar schouder roept Mie haar "Ja" en ze duikt weg in de schuit, om het bestelde te halen.

"Geurt ... ! Géúrt!" Ongeduldig is nu haar stem.

Maar Geurt is al onderweg. Mens, dat gaat immers niet zo vlug: hij moest zijn leren pantoffels uitdoen, waarop hij in de tuin aan 't werk was en daarna zijn sloffen aan. "Ja mens, je doet net alsof ... Nou, wat is 't dan?" moppert hij ontevreden.

"Zie, dat is de schuit van de pottenbakker, die boven aan de rivier woont, gunderwijd. Hij is dood en nou doet z'n dochter de negosie."

Hij knikt stroef. Moet dat ouwe mens hem nou daarvoor uit zijn tuintje halen? Kan dat gekwek niet wachten tot dalijk?

"Loop jij's even vlug naar buurvrouw en vraag of zij niks nodig heeft aan potten of pulletjes."

Hij staat eerlijk verstomd. Deze dagindeling valt wel zo radicaal buiten zijn berekening. En naar buurvrouw! Mens, laat die pottenbaas voor z'n eigen spullen zorgen. Ik vraag toch ook niet of de man in mijn andijvie ..."

Z'n vrouw pakt hem bij zijn mouw, dwingt hem naar de deur.

"Bêja mens, maar ik ..." stribbelt hij tegen.

"Vlug, sta niet te zeuren ... Daar komt dat kind alweer, schiet op!"

Zijn ogen trekken groot van verbazing, wanneer hij het jonge, blonde hoofd van Mie boven de schuit op ziet duiken. Nu pas dringt tot hem door, dat het om haar en niet om de pottenschipper gaat.

"'k Ben al weg, stil maar ..." sust hij.

Terwijl hij wegsloft, de straat op, slaat zij haar handen in elkaar. Hoe is 't mogelijk, hoe is 't mogelijk: haar eigen, oude pot! Dat zulke mensen zo'n pot zo prachtig na kunnen maken, zonder de oude er bij te hebben!

"Kijkt u eens, was de pot zoals deze?" vraagt Mie overbodig.

"Prachtig, prachtig!" prijst het vrouwtje, "welwel, het is alsof het mijn oude pot is. Dank je wel, hoor ... en ... zeg het eens ... Hoeveel?"

Onder haar schort zoekt ze naar haar portemonnaie.

"Twee gulden en een kwartje alstublieft ..."

"O, twee gulden en een kwartje ... Wel-wel, dus je Vader is uit de tijd ..." Ze kijkt naar het buurhuis, waar Geurt, háár Geurt een druk gesprek voert met de buurvrouw. Hij wijst naar de pottentjalk, langs de kademuur en gebaart heftig.

Het leven heeft oud vrouwtje Zeilmakers slim gemaakt en wijs. Ze neemt Mie mee naar haar kamer en laat één voor één de foto's van Jaapje en Sijtje zien. Van elk van de kinderen vertelt ze een paar gebeurtenisjes, waarom ze samen vrolijk kunnen zijn. Het tweede Jaapje had zijn Vader zien zaaien in de tuin, toen strooide hij de suikerpot leeg in de kamer, onder het kortademig geroep van "Poemen, poemen!" Dat Jaapje is twee jaar geworden, daarom ... De anderen zijn al jonger gestorven ... Jong gestorven, vroeg bij God ... Geloofd zij de Naam des Heren ... Ze is er weer, maar ze heeft tranen is haar ogen, want zo diep denkt ze meestal niet over Jaapje en Sijtje na, onder het afstoffen der lijstjes.

Dan sloft Geurt de kamer in. "In orde," bromt hij.

"O ... of je nog even bij buurvrouw komt, kind," vraagt oud vrouwtje Zeilmakers. "Ze heeft zeker ook nog het een en ander nodig."

Verrast kijkt Mie van hem naar haar en dan lacht ze begrijpend, met een kleur van blijdschap. Wat een lieve mensen zijn er op de wereld! Maakt het leed ze zo? Is ze zelf ook veranderd door het verdriet?

Voor deze gelegenheid geeft ze de oudjes een hand en daar maakt ze hen verlegen mee. Maar dan is het ook tijd dat ze wegkomt, want anders komt ze nooit aan Teunissen toe ...

Ze komt niet aan Teunissen toe, want Dirk van de buurvrouw klautert over de schutting van de volgende buurvrouw. "Complimenten van buur Zeilmakers en dat de oude pottenschipper dood is. Z'n dochter ligt hiervóór met de schuit ..."

Dirk loopt mee naar het raam van de voorkamer en gluurt samen met buurvrouw naar de schuit. "Voer ze zelf?"

"Ik geloof het wel."

"Een geluk, dat Pietje aan een nieuw potje toe is. Laat'r even langskomen, Dirk!"

"Goed, buurvrouw."

Wonderlijk, zoveel aardewerk er juist de laatste tijd is stukgegaan!

Het nieuwtje vliegt door het dorp. "De pottenbakker is dood! Z'n dochter kwam met de schuit naar hier ... ! We moeten allemaal bij haar kopen! Een dapper kind is het!"

De mannen, anders wantrouwig tegenover deze koopwoede, gaan uit de weg voor een argument, dat ze zelf gaan controleren: "Een mooie meid, op die pottenschuit!"

Mie draaft van de ene deur naar de andere. Ze voelt de genegenheid van het dorp en haar wangen zijn fris-rood van blijdschap. Zie je wel! Zie je wel! Dit is leven! Ze moet nog wel dikwijls kijken naar de prijs, die onder op een pot geschreven staat en het komt in de namiddag ook wel voor, dat ze niet kan leveren wat de klant wenst, maar al tweemaal heeft ze haar beurs moeten legen in het laatje van de roeftafel, omdat hij zo zwaar werd. De Here heeft gegeven ... gegeven ... gegeven! Geloofd zij de Naam des Heren! Het jubelt in haar, want Vader heeft gelijk: de grote Stuurman weet het immers!

Ze is moe, wanneer ze eindelijk het dorp verlaat. Ook heeft ze het dan een tikkeltje benauwd, want er staan wel zes sterke, jonge kerels te kijken hoe ze dat redden zal met haar tjalk op de rivier. Ze zijn afgekomen op die allesovertreffende roep, die van Mie uitgaat: "Een mooie meid ... !"

Ze ziet nog niet tegen de reis op, Mie, maar ze verlangt er ook niet meer naar. Het is haar, of ze in het dorp iets achterlaat en pas later, wanneer het zeil zo onwillig flappert en de tjalk steeds verder afdrijft, bedenkt ze, dat het de gezelligheid van al die mensen onder elkaar is. Nooit eerder heeft ze dat bewust ervaren. De buren, Vader en de Zondagse kerkbezoeken waren haar alles. Ja, en dan vergelijkt ze: thuis en dit dorp. Thuis, waar de leegte is, de eenzaamheid, waarvoor ze de laatste weken vluchtte, wanneer het avond werd. Een slaappoeder van dokter Van Loon deed dan wonderen ...

Terloops kijkt ze om naar het dorp. O, gelukkig, die jongens zijn weggegaan. Het heeft dus resultaat gehad, dat ze zich maar een beetje met wind en stroom liet meedrijven, alsof ze het zo wenste en ze die kant op moest om thuis te komen.

Ze zoekt boven zich en om zich heen, of ze ergens ook de meeuwen ontdekt. Vanmorgen gaven die haar zo'n vreugde, zo'n gevoel van saamhorigheid; het moet toch gek gaan, wil van die meeuwen ook nu weer niet een beetje sfeer uitgaan.

Maar de meeuwen zijn weg; het schemerdonker trekt aan uit het Oosten. 't Is ook veel te laat geworden met al die drukte. Straks zal ze de stormlantaarns nog op moeten steken: een aan bakboord, een aan stuurboord en een hier achter. Hoe moet dat, nu ze tegen de wind in moet koersen? Deed Vader dat al, voordat hij wegvoer? Och, Vader, die wás schipper; hij zou het ook wel gedaan hebben met een stevige bries als deze tegen. Voorzichtig probeert ze de tjalk tegen de wind in te zetten.

(Wordt vervolgd.)

CLASSIFIED ADS

Pay your advertisement when you send it in. See our standard-rates below:

Birth-announcements $ 3.00
Engagement-announcements .... $ 3.00
Marriage and anniversaries .... $ 4.00
Notifications of death .... $ 4.00

"For Sale" and "Want" advertisements up to 30 words $ 2.00. Eevery word more 5¢.

For "letters under number" $ 0.50 extra.

— —

Send your payment together with your ad to:

Calvinist-Contact
Box 312, Station B,
Hamilton, Ont.

With gratitude unto the Lord we wish to announce the birth of our daughter and sister

MARILYN HENRIETTA

on October 20, 1963.

Mr. & Mrs. Bert Strobosser.
Alan.
Sharon.
Yvonne.
Lenore.
Brenda.

R.R. 4, Jarvis, Ont.

Met dank aan God en grote blijdschap geven wij U kennis van de geboorte van ons zoontje en broertje

RICHARD LOUIS

John en Tolly Streutker.
Grace.
Dorothy.
Rita.
Clarence.

R.R. 8, Woodstock, Ont.

With thanks to God we wish to announce the birth of our daughter and sister

NANCY WILMA

Mr. & Mrs. D. Voskamp.
Renate.

November 3rd, 1963.

P.O. Limehouse, Ontario.

Thankful to our God, we announce the birth of our son

MICHAEL JOHN

Mr. and Mrs. Ray Klapwijk.

77 Victoria Road N.
Guelph, Ont.

November 8, 1963.

Grateful to the Lord we wish to announce the birth of our son

BRIAN DAVID

Mr. and Mrs. George J. Witvoet.

A brother for
Evan,
Rhonda,
Michael.

November 8, 1963.

198 Harmony Rd. N.,
Oshawa, Ontario.

November 28 we hope to celebrate the 40th wedding anniversary of our parents and grandparents

SIKKE HOITING
JACOBA HOITING—OOSTERHOFF

That the Lord may keep and bless them for many more years to come is the wish of their children and grandchildren.

Woodstock, Ont.:
F. Visser.
M. Visser—Hoiting.

Woodstock, Ont.:
K. Hoiting.
J. Hoiting—Luurtsema.

Rexdale, Ont.:
J. de Vries.
L. de Vries—Hoiting.

Erindale, Ont.:
P. Hoiting.
H. Hoiting—Rusthoven.

Clarkson, Ont.:
R. Hoiting.
W. Hoiting—Storterboom.

Wellandport, Ont.:
H. Horinga.
B. Horinga—Hoiting.

Wellandport, Ont.:
S. Hoiting.
D. Hoiting—Everts.

Wellandport, Ont.:
B. Everts.
A. Everts—Hoiting.

Wellandport, Ont.

FARMS - FARMS FARMS

Free Catalogue

describing many choice dairy and mixed farms in the Niagara Area, up to 400 acres. Write

GEO. DUGAN, REALTOR,
18 King St., Welland, Ont.

Op 8 november mochten wij de dag herdenken dat de Here onze geliefde ouders en grootouders

JAN VAN DER WAL
GEESKE VAN DER WAL—TAEKEMA

40 jaar geleden in het huwelijk verbond.

Dat de Here hen nog vele jaren voor elkaar en voor ons allen mag sparen, is de wens van hun dankbare kinderen en kleinkinderen.

Melle & Anne.
Halbe & Aukje.
Sietse & Epie.
Jan & Doetje.
Wilco & Dane.
Hepke.
en 22 kleinkinderen.

Camlachie, R.R. 2, Ont., Canada.

The Lord willing, our dear parents and grandparents

U. M .DYKSTRA
and
A. DYKSTRA—POSTMA

hope to celebrate their 30th wedding anniversary on November 16, 1963.

That the Lord may bless them and keep them, is the wish of their grateful children.

Murray & Doreen Siertsema.
Mike.
Kees & Steintje Dykstra.
Leo.
Lois.
Alfred.
Margaret.
Bert.
Tom.
and five grandchildren.

R.R. 2, Clinton, Ontario.

EEN FLINKE HUISHOUDSTER GEVRAAGD

(1 of 2 kinderen geen bezwaar) in gezin met 3 opgroeiende kinderen in grote plaats in Zuid-Oost-Ontario. Brieven onder no. 1663, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

For rent:

EXCELLENT DAIRY FARM

100 acres on paved road in village 10 miles from Aylmer. For single man, to live in. Write to Harry Flick, R.R. # 1, Corinth, Ont.

For sale:

RADIO AND T.V. SALES AND SERVICE DEPARTMENT

with R.C.A. Victor and Admiral dealership. Have to sell for health reasons. Good opportunity for young man, who wants to start his own business. Write to no. 1664, % Calvinist-Contact, P.O. Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

For sale:

HOUSE ORGAN

Sent letters to Box 10, Erindale, Ont. or phone 822-1229.

Wanted:

CHRISTIAN GIRL OR WOMAN

for general housework in Dutch-Canadian family with small children, in Niagara Peninsula. Living in preferred. Salary $ 115.00 per month. Write to # 1665, % Calvinist-Contact, Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

---

150 Acre Dairy Farm

met melkcontract. 7 kamer huis, barn met 24 stanchions, water in barn, grote silo, varkenshok, garage. Tractor, ploeg, bulkcooler, 40 stuks jongvee en melkkoeien. Aan highway, dicht bij christelijke school en kerk. Vraagprijs $ 30.000. Down $ 8000.

Jack Bylsma,
Real Estate

1607 King St. E., Hamilton, Ont.
LI 9-3894.

Wanted, to start immediately:

HELP FOR DAIRYFARM

Single man. Experienced preferred. Wages according to ability. All year employment. Contact: L. Pietersma, R.R. # 2, Lyn, Ontario. Phone Brockville DI 2-6189.

Christmas Cards

1. Box with 20 Jewel Scene assortment, chr. verse and Bible texts.
2. Box 21 Christmas folders with verses and Bible texts.
3. Box with 21 Christmas favorites, with friendly verses and Bible texts.

Just indicate No. 1, 2 or 3. Send $1.00 together with your order to

CHRISTIAN BOOK CENTRE
P.O. Box 501, Hamilton, Ont.

De tijd van een wolkje rookvlees tussen Uw boterham is er weer!

Vraag daarom ook eens Uw store naar

Rookvlees
van M. VAN HERMON

Rookvlees van M. Van Hermon is anders dan anders, en daarom zo fijn van smaak.

M. VAN HERMON
620 Parkinson Rd.,
WOODSTOCK, ONT.

Finale Uitverkoop
van
HOLLANDSE KINDERBOEKEN

4 voor $ 1.—, 6— 8 jaar
3 voor $ 1.—, 8—12 jaar
2 voor $ 1.—, 12—14 jaar

"BEAUTIFUL CANADA" KALENDER

Stuur ons $ 1.25 en het adres van Uw familie in Holland en wij zorgen voor de rest!

VAN DELFT'S
Book & Gift Shop

1058 Main St. W.
Hamilton, Ontario
Phone JA 8-1932

The Toronto District Christian Highschool

is in very urgent need of a

TEACHER,

per February 1, 1964,

to teach History and French in Grades 9 & 10.

Minimum requirements: B.A. degree.

Send applications immediately to: Mr. F. J. Reinders, Chairman, 85 Shendale Drive, Rexdale, Ont., Canada.

POST TIJDIG VOOR KERSTMIS

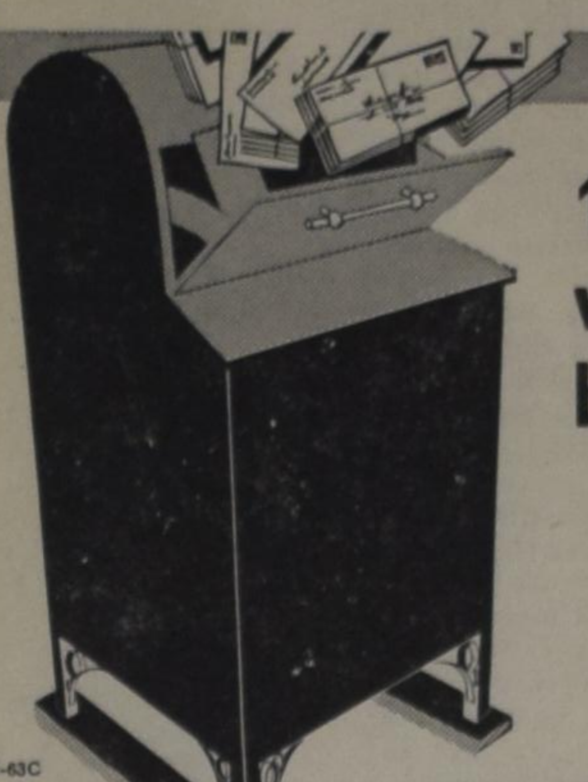

17 Dec. laatste datum voor plaatselijke bestelling.

POSTES CANADA POST

PO-ME-63C

Hi Neighbours!

It is supposed to be a sign of approaching old age when we begin to talk of a changing world with nostalgia. When we were young adults or adolescents we welcomed every change that came along. It afforded a certain amount of excitement to change schools, to leave one's country and settle in a new one. A new dress of hairdo can mean a lot to young teenagers, and just see a boy's eyes light up when a new car is mentioned, or a new scientific discovery is made. When we get older we are in danger of slipping into a comfortable rut, of letting the world whiz by and like a snail we pull ourselves into our homes quite content with pipe or slippers.

I say there is that danger because as long as we live, we should be aware of what is going on, or our privileges and freedom may very easily slip away from us without any difficulty or opposition on our point.

This thought has come quite frequently when we see one community after another decide to allow more freedom on Sunday. This is alarming in view of past experiences, when principles were allowed to slip, it was hard, even impossible, to bring them back again. Even in Bible days Sabbath observance was at times allowed to slip, causing God's anger upon His people. Numbers 15:35, Isaiah 58:13, 14, Nehemia 13:17, 18. In any era of history it is recorded that the downfall of an empire always was typified by a general decline of the moral life of the people and a slackening of the Sabbath observance.

When we are aware of these facts we may well be alarmed at the changes that have been made in our Sabbath observance in Canada recently.

There are laws which protect our freedom, also in respect to this particular observance of the Sunday. A law was passed in Canada in 1906, called the Lord's Day Act. Its main provision is to keep Sunday a common weekly day of rest. It does not require any sort of religious observance of the day. Neither does it govern private behaviour which is not of a business nature. Its aim is protective and it is designed to ensure freedom from work and business on Sundays.

Of course there are some types of work which can not be interrupted without serious consequences for people or property. The act provides for opportunities of common worship, although these are left to the individual and are purely voluntary. It does in no way interfere with the conscience or personal conviction of any one. The Sunday laws of our country are extremely reasonable and do not restrict us in any way. They allow us the guarantee that we shall have Sunday as a day on which we are free to decide what to do.

Up to 1906 Canada was governed by the English Act of 1677 which required "that all and every person and persons whatsoever shall on every Lord's Day apply themselves to the observation of the same, by exercising themselves thereon in the duties of piety and true religion publicly and privately."

Enforcing of this law would be quite impossible in this day and age.

A study of the Lord's Day Act of Canada is interesting. A copy may be had from Room 606, 40 Park Road, Toronto 5, Ont. This is Headquarters of the Lord's Day Alliance of Canada. This Alliance is made up of a group of citizens who seek "good Sunday legislation, its reasonable interpretation and adequate enforcement".

It has often been questioned how city councils allow many stores to operate on Sundays, excluding drugstores. In Section XI of the Act there is provision made for "work for relief of sickness and suffering, including the sale of drugs, medicines and surgical appliances by retail". Since one is now able to purchase everything from — literally speaking — soup to nuts, in a drugstore, the proprietor has nicely woven around section IV of this Act, prohibiting "sale or purchase of any goods, chattels, or other personal property, - - or to carry on, or transact any business of his ordinary calling, or in connection with such calling, or for gain to do, or employ any other person to do, on that day any work, business or labour". A pharmacist, employed in a local drugstore has been known to sell only ice-cream, cold drinks etc. during her hours on duty.

In every city variety stores are open and do a flourishing business. After reading Section IV of the Lord's Day Act, I contacted a member of our local City Council to find out if a law had ever been passed to give them permission to be open for business 7 days a week. Our council member was extremely helpful in looking over all bylaws which might have given them this unlawful freedom. Bylaws governing the closing of grocery, shoe, clothing stores are adhered to, but variety stores, some very large establishments, are allowed to be open under an agreement they have with local merchants. If someone had remembered the section of the Lord's Day Act quoted above, they might now not be allowed to carry on their business on the Sabbath Day.

Section 6 of the Lord's Day Act states very clearly that it is prohibited (not allowed) to "engage in any public game or contest for gain, or for any prize or reward, or to be present thereat, or to provide, engage in, or be present at any performance or public meeting, elsewhere than in a church, at which any fee is charged, directly or indirectly, either for admission to such performance or meeting, or to any place within which the same is provided." Then, you ask, how is it possible that we now have sports, commercialized, which means that the performers may be paid, and admission to the games may be charged? A simple explanation: A small sentence at the beginning of section VI, "except as provided in any provincial act or law now or hereafter in force". This sentence occurs several times in the Lord's Day Act. This made it possible for Ontario to pass a law in 1950 to permit commercial sports on Sundays. The Dominion law only prohibited sports or entertainment when provided on Sundays for a charge, and not when there were no financial consideration involved.

You see the law always has loopholes and how quickly these are taken advantage of.

In 1960-61 this Act was expanded to include theatrical and other types of entertainment.

A similar law has been passed in British Columbia although it applies only to the city of Vancouver. Efforts have been and are being made in other provinces to secure similar permissive laws.

The Lord's Day Alliance believed that Ontario took a backward step in 1950 when it passed a law permitting Sunday commercial sports. The Alliance had not been objecting to games on Sundays, but believed it wise to draw the line against business on Sunday, including sport business. In view of the trend toward this kind of law in other provinces, and because of other important matters affecting enforcement of the law, the Alliance presented a brief early in 1962 to the Prime Minister of Canada at that time in which they requested parliamentary review and amendment of the Lord's Day Act. They believe that any necessry changes might better be made at Ottawa than in the different provincial capitals across the country.

No doubt everyone of us has heard the statement, "Laws are made to be broken", but it is more true to say, "Laws are made to be enforced". When we think of that word it brings the police force to mind. The police should enforce the laws of Sunday observance as well as all others, but it seems to be true that in too many instances the Lord's Day Alliance or other citizens must ask for enforcement, else little is done.

Outside of police enforcement it is the duty of every citizen to give his full cooperation to safeguard by law the right of every Canadian to Sunday rest. In this respect the Church should give such clear testimony to Christian and humanitarian standards of life that its teachings will be reflected in the laws of the land.

The Church believes for example, that the institution of marriage should be safeguarded by law; it believes that life and property should be protected by law. They believe that government is ordained by God, and as such the Church must bear witness to the truth before rulers and legislators to say to men and governments: "This is the way, walk ye in it." But we all have an individual responsibility — as citizens as well. Are we acting, in this respect, as responsible citizens?

Greetings from
Your Neighbour.

Alle goede dingen in drieën

- **De Nederlanden** van 1845
- The Commercial Life Assurance Co.
- The Halifax Insurance Co.

(Canada's **oudste** verzekeringsmaatschappij)

Bij deze **3**

bent U voor **al Uw Verzekeringen** veilig onder dak

Hoofdkantoor: 1303 Yonge St., Toronto. Tel. 924-7311

WIJ HEBBEN WEER EEN AANTAL LEUKE BOUWPLATEN IN VOORRAAD ! !
Wilt U er gaarne een GRATIS voor Uw kinderen ontvangen! Zendt dan omgaand Uw naam en adres aan: Commercial Life, 1303 Yonge Street, Toronto.

CHRISTIAN COURIER
A SUPPLEMENT TO CALVINIST-CONTACT

Editors: Dr. P. Y. DeJong, Rev. F. Guillaume, (Mrs.) Bernice Schrotenboer, (Mrs.) Ineke Parlevliet.

Managing Editor: D. Farenhorst.

Publisher: Guardian Publishing Co. Ltd., Box 312, Station B, Hamilton, Ont. Phone 547-1488 and 547-1489.

Characters and names in fiction stories in this weekly are imaginary.

Contents may not be reprinted without permission of the publisher.

The publisher will not be responsible for the loss of any manuscript, drawing or photograph. The publisher accepts no responsibility for opinions by its authors.

OUR WAY OF LIFE

by Dr. Gordon J. Spykman

As never before we are being compelled by the force of circumstance to think upon our way. No thinking man can avoid it. For generations we have gloried in "our democratic way of life." Nothing in heaven or on earth could shake our confidence in it. We took great pride in parading our matchless achievements. We had more cars, more radios, more telephones, more appliances . . . more resources, more production records, more surpluses . . . more basic commodities, more luxury items, more of everything than anybody else. More gangsters, more hoodlums, more divorces than anybody else, too. But we carefully guarded these open secrets. Instead we boasted about our community charity drives and our record church memberships. To top it off, we lifted the lids of our garbage cans: their contents proved our abundance: We threw away more than the rest of the world ate.

Well heeled and complacent we smiled gloatingly at old Mother Europe. With smug benevolence we doled out handfuls of help to the "have nots", the underdeveloped peoples of the world. With our towering sky-scrapers and vast wheatlands to back us up we preached the gospel of the superiority of the "democratic way of life" over the totalitarian utopia. At the heart of that gospel was a threefold theme: We are religious, we are liberty-loving, we are rich. And in our hearts we were convinced of the causal connection between them.

But now many serious-minded men are beginning to wonder: Is this "way of life" as good as we thought it was? True enough, no other people goes places and does things like we do. We have a corner on almost everything. Still we are plagued by an uneasy conscience. It all seems less convincing than it used to. By degrees we are being shocked out of a prolonged self-complacency. There are too many straws in the wind. Numerous needling questions are being raised.

What shall we say when a society, constructed upon the cornerstone of equal opportunity for all, finds the road to integration barricaded by seemingly insurmountable obstacles of prejudice and racial tension? When freedom becomes a license for quiz shows to deceive and exploit a gullible public? When free collective bargaining proves impotent to settle the stalemate in prolonged strikes? When this "way of life" generates a wave of crime and delinquency so overwhelming as to tie the hands of the law enforcement agencies? When Japan, the vanquished nation, out-educates us, the victors? When Russia's moon shots remind us of our failure to keep pace? What shall we say to these things?

It is still too early to predict the outcome of it all. But surely the warning signs are up. There is still, of course, that tribe of undaunted optimists, who keep on chirping "chin up," "smile a while," patting us on the back, assuring that there is basically nothing wrong. From the other corner come cries of despair from the prophets of doom, who have long ago given up hope. The first are blind to human depravity. The second despair of God's mercy and overlook the power of His Word. Both are impotent to help. This predicament should bring us to a growing realization that, whereas until now we have been willing to hear almost everyone's solution except God's, not at long last we should at least end where we should have begun.

There is nothing automatically or inherently sacrosanct in "our way of life." It can become as pagan as any other. No nation can go on indefinitely failing to honor God's claims, ignoring the Bible, and simply tolerating the Church, with impunity. What we sow we shall reap. That law cannot be broken.

"Righteousness exalts a nation, But sin is a reproach to any people."

(Proverbs 14:34)

It is disconcerting to hear a Russian guest violate all rules of propriety by asserting, "We will bury you!" These were not the words of a political fanatic. These are convictions born of a Communist Ideology. This was a real threat from the outside. But there is an even greater one on the inside. The Roman Empire was not overcome by the Barbarians outside, but by moral and religious barbarism on the outside. By our spiritual negligence we may be digging our own grave. If we do, it will be easy for Khrushchev or one of his successors to bury us. The antidote is not to answer in kind, not to return threat for threat. True wisdom prompts us to reflect earnestly on the words of an older poet:

"Ill fares that land, to hastening ill the prey,
Where wealth accumulates and men decay."

Ultimately it is not our "way of life" that counts. What really counts is to walk with Him who said: I AM THE WAY! . . . and to live for Him who said: I AM THE LIFE! This is the real WAY OF LIFE.

"Lord God of Hosts, be with us yet,
Lest we forget, lest we forget!"

ON SECOND THOUGHT . . .

COMMENT ON CURRENT READING

by Cor. W. Barendrecht.

THE GEATEST TALE EVER TOLD

The Saturday Evening Post, in its October 19, 1963 issue, reports on the making of another movie with a Biblical theme. It is called "The Greatest Story Ever Told", after the book by Fulton Oursler on the life of Christ. Hard-boiled and merciless money managers in Hollywood are trying once again to get the movie-going public to buy a version of Jesus Christ at the rate of — not thirty shillings, but — one admission ticket.

Obviously the teachings of Christ have not affected the producers much. While shooting scenes in the Utah desert with temperatures around zero, many actors caught colds or the flu. Yet, "the show must go on!" Actresses — barefooted and in a temperature of twenty degrees — were expected to dance to the music of perfectionist director George Stevens. He, in turn, pushed by distributors and by ulcers, tripled the speed of production, dropped several actors from the payroll, changed the script so that only the title is the same as the book, and says he is fascinated by the Gospels, but that he is not recommending them — just taking a look at them.

That is the point where "The Greatest Story Ever Told" falls. It does not so much as stumble over miracles, over people shouting 'hosannas', or over the image of Christ. Neither does it wink at Noah's ark, Gethsemane or Golgotha. The Movie falls — hard and raw — over the truth of the gospels. It stumbles over a life of the Christ which was not anything like "The Greatest Story Ever Told", but which was the greatest, yet most awful reality in human history.

The director of the movie says that he expects to annoy extremists in many religions. I hope he does, and more, that he will annoy every Christian. A presentation of Christ as a spectacular miracle worker and as an obsessed man who died for a lost cause must be an annoyance to the Christ-believer. That is to say, the believer in the Christ as revealed in the Bible, not as dished up by a storybook. The life of that Christ was not just a harmless story that can be taken or left at choice of will. But that life was a real danger to those people who took a look at Him, shrugged their shoulders, and forgot they ever knew the Man. At the same time the life of Christ was a real certainty for those who listened attentively, who believed His words, and came to know Him as the Son of God and the Savior of men.

The Christian who is not only fascinated by the gospels, but who knows their Author by heart cannot accept a Christ who is created for spectacle and for box-office success. That Christian is unwilling to trade "the Way, the Truth and the Life" for 'the desert, the lie, and the illusion,' which a movie offers in stead.

In putting the matter this way I am already seeing clouds on the horizon. For it seems part of human nature to answer a positive assertion in a negative way. Asking people **not** to go to a movie often seems to have the same effect as putting in a good advertisement for that movie. Must we then be silent? I say, 'No', for the good Name of the Master is at stake. And even though Christ does not need a column in a Christian weekly in defense of Himself, yet He may perhaps use it to warn one weak Christian to resist the temptation of seeing an objectionable movie.

Dr. P. Y. DE JONG — Rev F. GUILLAUME
Dr. R. KOOISTRA — Dr P. G. SCHROTENBOER

SERIES OF OUTLINES ABOUT THE GOSPEL OF MARK

No. 9

THE GROWTH OF THE HEAVENLY KINGDOM

(Mark 4:21-34)

BACKGROUND NOTES

Jesus Christ came into the world to establish the kingdom of heaven.

To understand him and his message, therefore, we must know something about this kingdom — about its source and nature, about its development and enemies. To this end Christ spoke also the words of this lesson.

Let us pause for a moment to reflect on what the Bible teaches about this kingdom. It is the rule of the covenant God in the hearts and lives of men. It is the restoration of the bond established by the Creator in the beginning, ruined by man's wilful disobedience, and renewed by the gracious God who refuses to leave the race in the power of darkness and death. Of this kingdom Jesus Christ is the Savior-King, the one who as the second Adam by his official ministry saves his people. This salvation consists in bringing them back into a new and saving relationship wherein God rules over them in love throughout time and eternity. All this may sound a bit complicated at first reading. Yet read over these sentences a few times and reflect on them. The kingdom of heaven is a many-sided affair. It includes the whole of man's life — now redeemed and renewed and restored, so that in all things man may serve the living God with gladness.

Since this kingdom is to be established first in men's hearts, God is pleased to use men to bring it about by the proclamation of his word of grace. This is always a kingdom-word. The parable of the Sower, stressing Christ's work as sower, makes this clear.

Yet in sowing the seed Christ is pleased to make use of men. These are called to be his co-laborers. They must work in obedience and in dependence upon him. Only then will their work be successful.

In this lesson our Lord instructs these workers how they should labor. This is done by a series of proverbs, injunctions and parables. Naturally these were directed first to the twelve. Yet in consequence of their labors Christ calls and chooses kingdom-workers throughout all ages. Therefore these lessons are essential also for us. They show how Christ is always busy building his kingdom. Show how this section logically follows the parable of the Sower. Give a clear definition and description of the kingdom of heaven. Is it limited to heaven? Why does Jesus make use of men in this work? Couldn't he work some other way? Show how the significance of the Word is stressed in this lesson. Why is the Word so essential? How does it also fit the nature and need of men?

THE OUTLINE

A. **The Kingdom-gospel is like a light** (vs. 21-25)

Here Christ announces a series of proverbs which appear in other gospels in different settings. Did Jesus speak the same word on several occasions? Does Mark perhaps contradict the other gospels? Jesus' purpose is to emphasize the duty of those who are called to proclaim the kingdom message. Is this task reserved for preachers, elders and perhaps a few Christian school teachers? Explain.

The word is like a light. It must be put on a lampstand. In what sense is today's world like a dark room? Does this mean that believers have no appreciation for the advances in human learning? How can believers put the light **under the bushel** or **under the bed?** Do you think this is often done today?

The purpose of the kingdom-word is to make all things manifest. It uncovers the deepest thoughts, plans and feelings of the heart. How is this done? Those hearing the word shall see themselves differently than before. Also their lives shall be judged in accordance with this word. This makes hearing the gospel such a serious business. It manifests all the hidden works of darkness which we like to cover up. When will this be done completely and perfectly? Show how hearing God's word always increases our responsibility.

Jesus applies this rule directly to his disciples. (vs. 23-25) Show how hard it is for us to apply it to ourselves. Why are we so slow to witness to ourselves first? Can you show how a good "preacher" always preaches to himself or herself first?

B. **The kingdom-gospel is like a seed** (vs. 26-29)

One of our greatest difficulties as kingdom-workers is to rest completely in God's will and power. Too readily we suppose that we must change people and bring them to God's way. If the fruit of faith is lacking in our hearers — whether they be our family, friends, fellowmen at work or play, etc. — we become discouraged. Perhaps we blame ourselves. Else we are tempted to use high-pressure methods and sensational techniques in the hope of success. May this ever be done? How have churches and "Christian" groups of various kinds fallen into this snare?

Jesus teaches that we must leave the outcome where it belongs — in God's hands. The gospel is like seed, growing we know not how. All our fretting about its fruitfulness or unfruitfulness will not help. Show how parents, preachers, etc., often sin by refusing to leave the outcome to God. Does this mean we may be indifferent to results? Draw a parallel between kingdom-workers and farmers who after sowing the seed also engage in cultivating, spraying, irrigating, etc. These actions may assist in producing a good harvest; they never guarantee a harvest.

The harvest is also mentioned here. There is a time for both sowing and reaping in God's kingdom. When is this time? Does the time differ in different lives? What is the final harvest? What will happen then? Show how all Christian witnessing is connected with this harvest, also witnessing for Christian schools, homes, labor unions, journals, etc. Can you prove this from Scripture?

C. **The kingdom-gospel is like a tree** (vs. 30-34)

Here Jesus begins with a question. Do you think he wasn't sure what he should say? Did he have limitations of knowledge in his teaching? Explain. (cf. Matt. 11:16; Luke 7:31 for similar instances) Why did he put this question at this point?

The main point in this parable is not the secret growth of the kingdom; rather, its sure and great triumph. Thus the final end of a great tree (or shrub) is contrasted with its very small beginnings. But in the small seed is found all the power of life. Nothing need be added. It simply needs time and circumstances to develop. So it is with God's kingdom. Why do you suppose many people think they need to add to or change the kingdom-gospel? How is this being done today?

When full-grown this tree of the kingdom will shelter the many birds of the heavens. Do you think these "birds" refers to the Gentile nations? In what sense is God's kingdom a true haven or shelter for men?

Let's Play Chess

Editor: Mr. C. HESS

FIRST SERIES OF PROBLEMS IN NOVEMBER

No. 84
Author: E. Postma
Black: 10 pieces

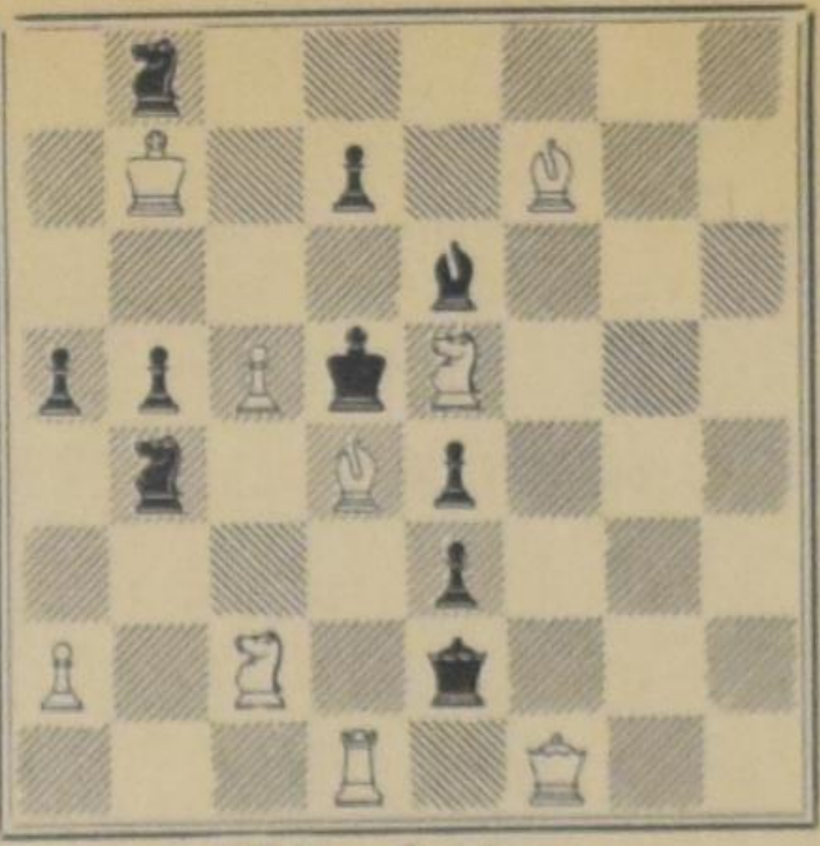

White: 9 pieces

White to play and mate in TWO moves (2 points).

No. 85
Author: T. Taverner
Black: 10 pieces

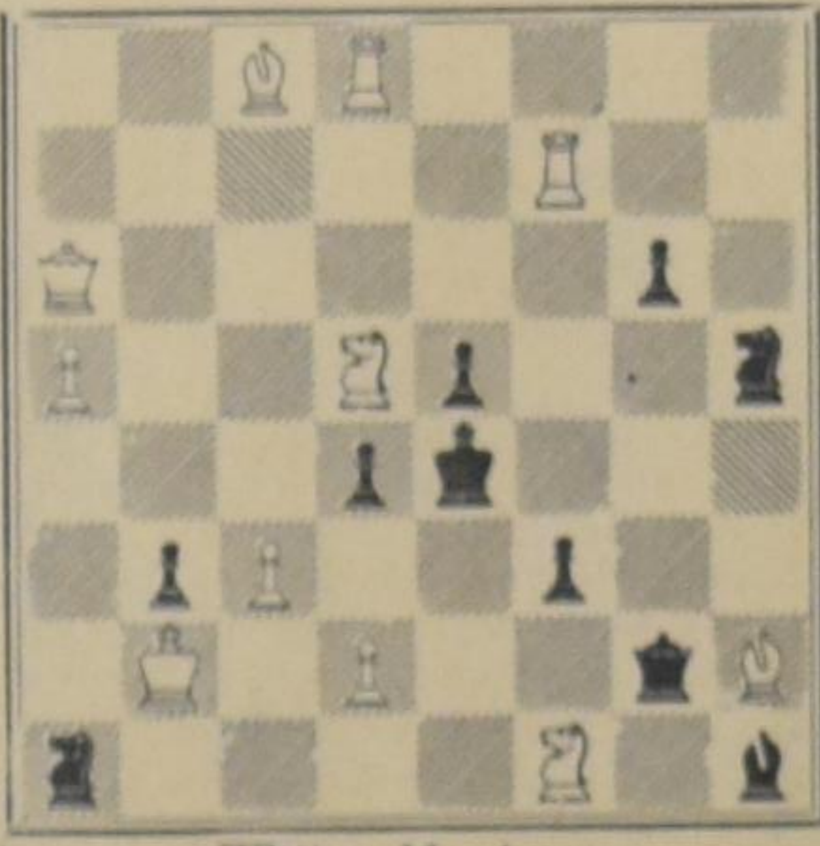

White: 11 pieces

White to play and mate in TWO moves (2 points).

NOTES:

1. At the first glance these problems seem to be rather easy: "mate in two moves". Let us see whether you really will write, "They were easy" . . .
2. No. 84 is an excellent problem. The author did a very good job. Key-move and threat should be indicated.
3. There is a chance that you will find the solution of No. 85 rather quickly. Please send in the key-move only.
4. The deadline will be published with the next November series on the 29th.

CORRESPONDENCE

This time I would like to react to a very kind letter I received. The writer expresses his appreciation for our regular chess corner in "Christian Courier". He says that he really enjoys what is offered every week. I thank him sincerely for his encouraging remarks. I suppose there are more people like this correspondent. They would miss our "Let's play chess" if it suddenly would cease to be published. My question is, Why do these people not decide to take part in the contest? The ladder game gives much pleasure to the contestants and to the editor as well. That pleasure would greatly increase if those "silent" readers would come into the open and also would start climbing the steps. May I kindly invite you to join?

C. Hess.

Mr. F. R., Acton, Ont. Your criticism about that special problem is premature, my friend! After your suggested key-move white cannot mate the black King, because black does not only take the Queen but thereafter he also has an opportunity to prevent mate by occupying square KR3! Are you used to calling that square h6? This is Dutch notation, isn't it? Well, neither in Dutch nor in English can this problem be criticized in the way you have done it. The problems in our corner are regularly checked over and over before they are publicized, you know! Thanks for your interesting contribution. Although it is very easy, I hope to use it next year.

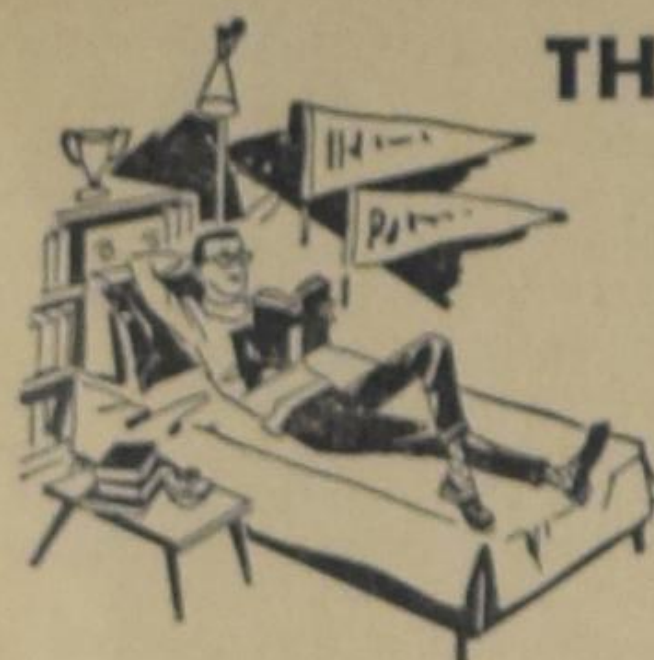

THE BOOK THAT YOU SHOULD READ

•

TO KILL A MOCKINGBIRD

by Harper Lee.

Reviewed by

Mrs. Bernice Schrotenboer.

Any book that appears on the best-seller list for over 85 weeks and claims the distinction of winning the Pulitzer Prize and of being the only novel ever chosen by four major book clubs deserves investigation. A reading of the novel convinces us that this is an excellent book.

The scene is laid in the deep South, Maycomb County, Alabama in 1935. The little village of Maycomb led a sluggish, soporific existence. The chief object of curiosity for the children was Boo Radley, who had not appeared on the strets in the daytime for years.

"Inside the (Radley) house lived a malevolent phantom. People said he existed, but Jem and I had never seen him. People said he went out at night when the moon was down, and peeped in windows. When people's azaleas froze in a cold snap, it was because he had breathed on them. Any stealthy small crimes committed in Maycomb were his work. Once the town was terrorized of morbid nocturnal events: people's chickens and household pets were found mutilated; although the culprit was Crazy Addie, who eventually drowned himself in Barker's Eddy, people still looked at the Radley Place, unwilling to discard their initial suspicions. A Negro would not pass the Radley Place at night, he would cut across to the sidewalk opposite and whistle as he walked. The Maycomb school grounds adjoined the back of the Radley lot; from the Radley chickenyard tall pecan trees shook their fruit into the schoolyard, but the nuts lay untouched by the children: Radley pecans would kill you. A baseball hit into the Radley yard was a lost ball and no questions asked." To get Boo Radley to come out challenged to the limit the imaginative powers of Jem and Scout (Jean Louise) Finch and their friend Dill.

A bombshell, as it were, crashed into the tranquil atmosphere of this village. Next to the town dump, in a squalid home lived a family considered to be "white trash". The oldest daughter of this motherless family accused a negro of assaulting her. Racial intolerance reared its ugly head and the town seethed. Atticus Finch, a lawyer, descendant of an illustrious Southern family, determined to defend the accused negro. Jem and Scout, whose mother was dead and who were being brought up by their father and a coloured maid, Calpurnia, had to bear the taunts and sneers of fellow-townsmen.

Why did Atticus agree to defend a negro and thus alienate friends, some of whom even came out in mob violence against him? Let the lawyer speak for himself.

"For a number of reasons," said Atticus. "The main one is, if I didn't I couldn't hold up my head in town, I couldn't represent this county in the legislature, I couldn't even tell you or Jem not to do something again. . . . Because I could never ask you to mind me again. Scout, simply by the nature of the work, every lawyer gets at least one case in his lifetime that affects him personally. This one's mine, I guess. You might hear some ugly talk about it at school, but do one thing for me if you will: you just hold your head high and keep these fists down. No matter what anybody says to you, don't let 'em get your goat. Try fighting with your head for a change . . . it's a good one, even if it does resist learning. . . . This case, Tom Robinson's case, is something that goes to the essence of a man's conscience — Scout, I couldn't go to church and worship God if I didn't try to help that man."

The case was brought to trial. The evidence was clearly in favour of Tom Robinson, but what chance did a Negro have in the South? Naturally he was convicted.

The depraved father of the lonely white girl, who sought the affection of a negro and turned on him when he refused, had been exposed as his daughter's assailant. He vowed revenge on Atticus. What happened to the Negro and what shameful revenge the dissolute and vicious white father sought is suspensive reading — to the very end of the book.

The perusal of this book should give one a better understanding of the race situation in the South. I wonder if conditions have changed much in the intervening years. Recently three whites who bombed a negro church in Birmingham, Alabama, causing death to four coloured girls in Sunday School were merely sentenced to serve 180 days in jail and pay fines of $ 100. All, however, were released on $ 300 bond, pending appeal to county court. It is heartening to read, however, that Jews, Protestants, and Catholics of Birmingham have joined together to raise a fund to help rebuild the negro church.

The narrative is told in the first person by Scout Finch, just ready to start school in the first grade when the story opens. The style is delightful, filled with subtle and subdued humour. Harper Lee's choice of words and power of description thrill the reader.

The characters are clearly drawn and loveable. Jem and Scout are as real as life. Their interest in the world about them, their staunch loyalty to their father, and their innocent view of life make fascinating reading.

Oh, yes, did Boo Radley finally come out? And what did he look like?

THE BIBLE: SOURCE OF ENTERTAINMENT

Biblical themes and stories are becoming increasingly popular as film material among Hollywood playwrights. Financial success goads them on in this direction. The movie-going public apparently never realized that there was so much "novelty" in God's Word. All this has had as a result that a new amusement-centrum is being developed at present in Cucamonga, California. Plans are ready to found the so called "Bible Storyland", comprising an area of several hundred acres. It is expected that this Bible Story land will successfully compete with the fabulous "Disneyland" in the same state. A trip to Bible Storyland will show you replicas of the Garden of Eden, Noah's ark, the whale of Jonah and of other memorable places and events of biblical history. Businessmen of Cucamonga have invested over $15,000,000 in the venture.

We don't want to make a categorical condemnation of filming any Biblical theme as such, nor do we want to assert that all of it is destitute of any value, but the trend of events as a whole should be a very worrisome one to Christians on this continent. Secularism has not only corrupted the fabric of society today but it is already eating away at God's Word itself in the hands of an amusement industry that is not interested whatsoever in bringing society back to Christ, but rather tries to find its moral standards in the taste of the public in order to have a bigger box office turnover. There is only one legitimate use of the Bible: to learn about sin, to deny yourself and to flee to Christ for redemption. This use of the Scriptures is not attractive to the "flesh". Far be it from Hollywood to employ it that way. The crowd wouldn't want it.

It is very regrettable that the success of these "Biblical" movies is partly due to the fact that Christians who would not otherwise frequent theatres habitually, will make an exception for such Bible-story-shows.

It appears that not every Christian has understood the purpose of the Word of God. — LIT.

Garden Graph

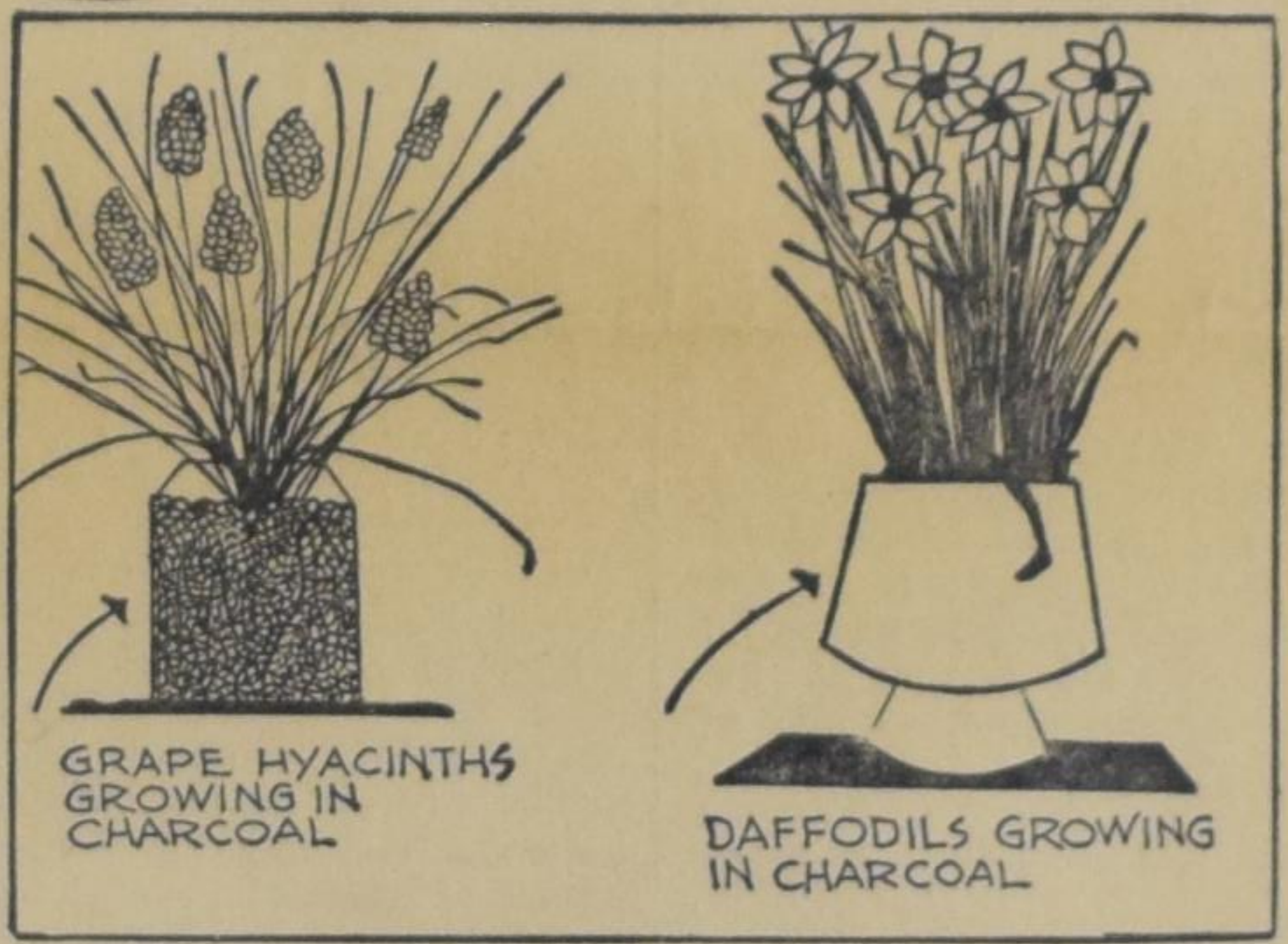

Bulbs Blooming for the Holidays

Even the apartment dweller can have bulbs blooming easily indoors this winter. As the bulbs have food stored up within themselves, they do not require soil to bloom, merely the correct temperature and moisture.

The paper white or yellow (Soliel d'or) narcissi and Dutch and Roman hyacinths are the easiest to force, but others may also prove successful.

These bulbs can be grown in pebbles and water, peat moss or bulb fibre or, as shown in the accompanying Garden-Graph, in charcoal.

Fill a glass jar or other container within half an inch or so of the top with hen-sized poultry-grit charcoal. Pour water into the jar until the charcoal is floated free from the bottom.

Then, stir the charcoal and water to make sure that the charcoal is free of compactness. Then add more water to replace that absorbed by the charcoal. The bulbs are then nested to about half their depth in the charcoal.

Store them away in a dark cool place; they probably won't need additional watering for at least a month. After their root growth has been established (usually four to six weeks), bring them out into the light. Keep them cool because too much heat will grow weak stems.

November is a good month to start bulbs, although they can be started later.

THE NEXT STEP

Baltimore, MD. (CNS) — Mrs. Madalyn Murray has filed a suit in Superior Court here challenging the tax exemption of church-owned property. Mrs. Murray, a professed atheist whose suit in the U.S. Supreme Court ruled out required prayer and Bible reading in the public schools, asked the court to declare the tax-exemption unconstitutional.

She argues that the exemption places a financial burden on her since property taxes for individuals, according to her suit, would be reduced by one to five per cent if the churches were made to pay.

She further contends the practice denies taxpayers due process of law under the Fourteenth Amendment and it violates the principle of church-state separation.

Mrs. Murray has been given a tract of land in Kansas for the development of a center for atheism. She promises to protect the use of nuns in the public schools in some communities in Kansas on the same principle as she challenged prayer and Bible reading.

POWER OF THE PRINTED PAGE

The word put down on paper gets results — whatever word it is and whoever says it. During the past year, the Roman Catholic Church's advertising program — through the Knights of Columbus' Religious Information Bureau — received 280,000 inquiries in response to its insertions in major periodicals. Almost 36,000 enrolled in the free course of religious instruction provided by mail as a follow-up to the ads . . . Since the program was launched in 1948 to spread Catholic teachings, inquiries have totalled 4,655,026 and enrollments 497,257 — a ratio of about one enrollment for every nine applications.

LITERACY'S REACH TO SOULS

"The illiterate people, I tell you, are the easiest for America to get. They are easy because they are hungry. They are a drowning man reaching up and saying, 'Help me!' Often we call them wicked when they grope or hold their hands out to the Communists because they do not know any other direction. We are the ones who have been wicked because we did not go out and help them first . . . 'But,' many say to me, 'you must not make them literate because if you do, the Communist will come and supply the literature; so keep them ignorant.' My answer is that we can write better than the Communists. Even Khrushchev knows that. After he was in America he scolded the Russian writers, saying, 'Our writing is as dead as a government bulletin. Writing in America is so fascinating that it cannot be resisted. Write as they do in America.'

"Let us not fear the writers of Russia. Let us fear our own inaction, our own indifference."

— Dr. Frank C. Laubach, famous literacy leader.

Roots out of Dry Ground

BY ARGYE M. BRIGGS

(12)

Jansie struggled patiently to her feet and went for more cold water. At last, the temperature of the water in the tub was bearable, and Chris, with an air of deepest martyrdom, submitted to being scrubbed with homemade lyesoap.

And in time and with considerable difficulty, the job was done, even to the half moons of encrusted dirt at the back of Chris' heels, and the dark semi-circles where her thumbs joined her hands. There was a heavy rim of scum around the inner edge of the tub, made up of a combination of dirt, lye-soap and hard well water.

When the little girl was out of the tub and standing, shivering woefully, before the fire, Jansie picked up the soiled clothes and using them for a towel, rubbed the thin little body until it glowed. "There, now," she panted, "You get on a clean dress and get into bed."

"What clean dress?" demanded Chris, staring at the soggy calico that she'd worn to school. "You've wiped me on my dress."

For answer, Jansie shuffled out to bring in the bundle from the smithy. "I've got you some things here," she announced in a matter-of-fact tone that could not hide the delight behind the words. "Some nice things."

Chris looked on in amazed happiness as the wonders of the bundle appeared. There were worn out starchy panties and waists, three sets of them. "Mrs. Smalling said so you could have enough to change twice a week," Jansie explained with the air of one born to such luxury. There were four slightly faded dresses, well-ironed and crackling with starch, and still smelling faintly of moth balls from Mrs. Smalling's systematic housekeeping. There was a high-necked nightgown, thrillingly ruffed and only a little too short, a well-washed cotton sweater, and almost perfectly good shoes, that Jansie laid aside for cold weather.

But the crowning glory of the event was the triumphantly ruffled cotton sunbonnet Jansie brought forth!

Chris squealed with joy, forgetting even the discomfort of her itching clean skin. "I do wanta go to school, now," she confided to Jansie. "I just bet I like it tomorrow!"

But even with the clothes, there was such a vast body of frightening knowledge to be acquired. For instance, there was the matter of the lunch pails. Almost all the children brought lunches to school, and the standard pail was a small syrup bucket with a pressed-in top. Whether it was a matter of convenient size in the pail itself, or the picture of a beaming, be-bonneted schoolgirl on the label, perhaps no one knew. It was just the proper thing to bring your lunch in a Sally Ann syrup bucket.

Being new, and not knowing the custom, Chris brought her in the first empty pail that happened to be handy, which was a gallon-sized lard pail. It was several days before she became aware that her pail was too big, and when the knowledge came, it come the hard way.

It happened during her second week of school. Chris was just beginning to relax into the comfortable anonymity of the schoolroom by that time, and to realize with relief that the Smalling girls, out of the dignity of a slightly higher grade, were not going to tell about the outgrown clothes. After all, Mrs. Smalling was a woman who ruled her household with firmness.

So, at this particular recess time, Chris was beginning to let slacken the tight reins of wary watchfulness that had been her attitude for the first few days of school.

The pupils of the first grade were marching out for the fifteen-minute freedom. Chris, being among the taller one, due to the fact that she should have started to school almost a year earlier, was among the last to come out. As she stood in the schoolroom, waiting for the line to go past the cloakroom, she watched Eileen Parker and Isadora Smith giggling near the front of the line. Chris watched them with fascinated eyes, for, as the daughters of the town banker and its most prosperous merchant, they were out of another world. Eileen's smooth yellow curls and Isadora's dainty clothes were marvels to behold, and Chris watched them with a kind of detached delight in their perfection. And then, as the line inched forward, she became aware that the cause of their amusement was the pile of lunchpails in a corner near the wraps.

Edging closer, Chris peered to see the thing which such wondrous beings found amusing. If they thought it was funny, it must be hilarious, indeed!

All unconscious of an audience and giggling happily, Eileen nudged her friend, and pointed a small but effective finger at the pails. "See, Isadora, that biggest pail!" Chris looked at the stack and realized with a sickish horror that hers was the biggest pail! "See," the wicked little voice went on, "It looks just exactly like the bucket that the tamale man carries!"

And as Chris stepped back, crushed, the two went off into another outburst of giggles.

It wasn't any satisfaction to Chris that justice descended upon the gigglers with a swift and awful certainty. It didn't help a bit to have Miss Emily make Eileen and Isadora stay in at recess. Miss Emily was just punishing them for giggling, a general offense.

Chris knew, now, that her lunch pail was too large.

So she learned.

Then there was the time of the big spring blizzard when Chris was in the fourth grade.

Snow was beginning to spit from a darkening sky when she awoke that morning. Hunching her shoulders under the quilts, she lay and listened to the wind, depression deepening within her. It was bad enough to be out of paper again, without having a norther blow up before she could start to school!

She lay still, too woe-begone to get up, considering ways and means of obtaining another writing tablet. Jansie had been sick off and on all through February and early March, and hadn't even been able to do the Smith's washing. Chris knew that an extra nickel for paper was simply out of the question, and she hadn't mentioned her need to the hunchbacked girl. After all, Jansie had given her a good thick tablet for Christmas, and it had seemed wonderfully sufficient at the time, but it was all gone now. Chris lay and wished fervently that she hadn't made all those extra sheets of work in writing practice, grades or no grades.

By the time she was ready for school, the norther was in full blast. Chris opened the door and stood shivering, dreading to face the force of the wind.

"I guess maybe I'd better stay home today, Jansie," she suggested in the plaintive tone that she had picked up from Annie to use on occasions of entreaty. "It's getting awful cold."

A fit of coughing shook Jansie's thin shoulders, but her tone, when she spoke, was brisk. "No, you go on to school, Chrissie, and learn your lessons."

"But Jansie," Annie added sleepily from the warmest corner behind the stove, "it wouldn't hurt her none to miss a day now and then —"

"Yes," Jansie's dark eyes were deep with determination, "it would hurt for her to miss. She might get a habit of missing, and then how'd she learn?" She gave the little girl a not-ungentle push from the rear. "You get along with you, Chrissie, and if you'll walk fast, you won't be too cold."

Then, as Chris turned reluctantly toward the door, she added, "Wait a minute, Chrissie, Chrissie, and I'll get you your geography book."

She shuffled to her own cot, and reaching under the quilts, drew out the wide, yellow-backed book.

Chris took it, her eyes bright with interest. "How'd you like that part about the north pole that I told you to read, Jansie?" she demanded. "Wasn't it good? And about the northern lights?"

Jansie nodded, but her dark eyes refused to meet the hazel-green ones turned to her. "Yes, it sure was," she agreed vaguely, then added, "I liked the pictures — too."

R. P., who had come in from the smithy just in time to hear Chris' questions, snorted disbelievingly. "What're they teaching them kids up there, anyway?" he demanded of nobody in particular, and going over to the stove, he sat down in a cane-bottomed chair and propped his feet against the oven door. "A lot of plain foolishness!"

Jansie and Chris paid no attention to him. "Jansie," Chris went on, and her eyes were happy, "How'd you like me to bring you a lot of books home to read? They're awful interesting!"

(To be continued.)

Kerknieuws

CHR. REF. CHURCH

Beroepen

te St. Catharines, Ont., Louis M. Tamminga van Maranatha Chr. Ref. Church te Edmonton, Alta.

te Williamsburg, Ont., L. Slofstra te Clinton, Ont.

Drietal

te Flint, Mich., F. DeBoer te Grand Rapids, Mich., S. Terpstra te Listowel, Ont., P. Zijlstra te Grandville, Mich.

te Scarborough, Ont., F. Guillaume te Toronto, Ont., J. H. Piersma te Grand Rapids, Mich. en J. C. Verbrugge te Bowmanville, Ont.

Bedankt

voor Oshawa (Zion), Ont., L. Slofstra te Clinton, Ont.

NIEUWE CHR. REF. CHURCH TE SCARBOROUGH, ONT.

Juist voor het ter perse gaan van ons blad ontvingen wij het eerste bulletin van de Chr. Ref. Church te Scarborough, die onlangs georganiseerd is. Zoals bekend waren de leden van deze kerk voorheen lid van de First Chr. Ref. Church van Toronto.

De gemeente te Scarborough heeft de naam gekregen van "Grace Christian Reformed Church of Scarborough, Ont." Clerk is Mr. W. Venema, 370 Bellamy Road, Scarborough, Ont. Kerkdiensten zullen, zolang nog geen eigen kerkgebouw voorhanden is, worden gehouden in het gebouw aan de South East Corner of Ellesmere and Markham Roads at Scarborough, 's zondags om 10 uur v.m. en 7 uur n.m.

ELDERS CONFERENCE AT BARRIE, ONT.

On Saturday, Oct. 26 the elders from Classis Toronto of the Chr. Ref. Church held their conference at Barrie. 50 elders and 4 ministers attended this meeting.

Our first guest speaker, Mr. Mooibroek from Newmarket, spoke to us on the topic "Is the preaching of the Catechismus still a necessity today?" Speaker said that like our forefathers so also we are in need of spiritual food. The Catchismus characterizes itself as a book truly based on the Word of God, and it is therefore a weapon against all false religion. The Synod of Dordt made it compulsory to preach the Heidelberg once every Sunday, because our forefathers felt the need of instructive preaching.

Today there are still the dangers of incomplete, onesided or unholy preaching, and therefore today the preaching of the Catechismus is still a necessity.

After a delicious lunch, served by the Ladies Aid, our second speaker, Mr. De Jong from Barrie, introduced the subject: "The Elder and his Prayer". The question how to pray is as old as the church; even the disciples asked the Lord to teach them to pray. The elder in all humility should pray first for himself that the Lord may strengthen him to his holy calling, him who is not worthy and not better than any of his brethren. Then he can pray for the obedient sheep, for the one who is seemingly not in need of any care.

The audience was divided into different groups for discussion and that so many participated in the discussion was a sign that these subjects were appreciated.

Op WOENSDAG 27 NOVEMBER A.S. hoopt de Vrouwenvereniging "BELIJDEN EN BELEVEN" en de Mannenvereniging "ONDERZOEKT DE SCHRIFTEN" hun

10-JARIG BESTAAN

te herdenken.

Alle leden en oud-leden met hun respectievelijke echtgenoten, worden uitgenodigd voor een herdenkingsavond in de "CALVIN CHR. REF. CHURCH" te DUNDAS, 's avonds om 8 uur.

Spreker: Rev. J. Nutma.

Calgary Christian School

In september begon een christelijke school met 52 leerlingen aan de 52nd Street in Northwest Calgary. Het was precies 10 jaar na de oprichting van de schoolvereniging. Het heeft lang geduurd, maar daarom was de vreugde ook des te groter. Tranen van dankbaarheid welden op in de ogen der ouders, toen de principal op de eerste schooldag de kinderen welkom heette. Het was een historisch ogenblik.

Gedurende de zomer steeg de spanning, daar geen teachers gevonden konden worden. De Here heeft echter ons vertrouwen niet beschaamd: terwijl we rustig doorgingen met voorbereidingen voor de start van de school, kon begin Augustus het contract met de government-approved teachers getekend worden.

In het midden achter de kinderen ziet U de principal, Mr. E. Baker (voorheen teacher in Haney, B.C.), die een Bachelor of Arts degree heeft van Calvin College. Hij geeft geen les, maar studeert voor zijn Bachelor of Education degree aan de University of Alberta in Calgary.

Mrs. E. Baker (links) onderricht klas 3 en 4; zij was teacher in Haney, Edmonton en Lethbridge.

Mrs. H. Heerema (rechts) heeft klas 1 en 2; zij was onderwijzeres in Nederland.

Het gebouw op de achtergrond is de Bowess-Montgomery Christian Reformed Church, die de twee lokalen van haar educational unit tijdelijk ter beschikking van de school heeft gesteld. Zij werden zonder verandering door de betreffende regeringsinstantie hiervoor goedgekeurd.

Kinderen komen ook van de andere Christian Reformed Churches in Calgary: de First en Emmanuel. Daar Calgary een uitgestrekte stad is, moeten de kinderen van heinde en ver aangevoerd worden. Dit geschiedt door de ouders bij toerbeurt (who should be punished, if the children are late?), of per city bus. Sommige kinderen moeten driemaal overstappen en zijn dan anderhalf uur onderweg.

We hebben een hoge membership fee (10.— a month) en een lage tuition ($ 4.— per child).

De kinderen zijn enthousiast over hun "school like home".

Buitenstaanders spreken van offers, wij voelen ons echter bevoorrecht. En als we denken aan datgene wat onze voorouders voor dit voorrecht over hadden, komt het woord van de Here Jezus ons in de gedachten:

"Als gij dan dit alles gedaan hebt, zo zegt: wij zijn onnutte dienstknechten." (Lucas 17 : 10)

AN APPEAL

Around 1954 some Christian Reformed families settled in Kenora, Ontario. Several of these families bought farms, hoping that a church could be established in Kenora.

In 1955 the church was organized. These families soon realized that Kenora was not the most prosperous place for immigrants. The land was not suitable for farming and the economic situation did not warrant hope for future growth for the church.

Gradually, families moved out and the congregation dwindled down to 10 families.

Upon the recommendation of Classis Minnesota North, the Kenora Church, in a congregational meeting held on Oct. 8, 1963 decided to disband and resettle.

Are any of the readers of "Calvinist-Contact" in a position to offer suitable employment for some of these families? Please contact Rev. J. Hellinga, 101 Oakview Ave., Winnipeg 15.

NIEUWS UIT WESTERN CANADA

Wij hebben in de laatste tijd enkele klachten gekregen, dat ons blad weinig nieuws over "the West" geeft. Wij delen tot op zekere hoogte in die klacht. Al doen wij ons best om wat wij uit het Westen vernemen, door te geven aan onze lezers, een ieder zal beseffen, dat wij daarbij op de steun van onze westerse lezers moeten kunnen rekenen.

Er zijn zelfs enkele (gelukkig, inderdaad enkele) abonnees, die hierom hun abonnement beëindigd hebben. Hiermee is natuurlijk niemand gebaat, maar wordt wel ons blad geschaad. Wij zouden daarom een beroep op onze lezers in het Westen willen doen, ons op de hoogte te houden van school-, organisatie- en verenigings-activiteiten. Al kunnen wij van te voren niet zeggen of alles opgenomen kan worden, wij willen graag de band onderhouden, van "coast to coast". Bij voorbaat vriendelijk dank.

Redaktie.

PLANNEN VOOR NON-FERRO HOOGOVEN BIJ BATHURST

Volgens berichten uit Saint John zou de Brunswick Mining & Smelting Corporation in principe besloten hebben in de Canadese provincie New Brunswick een hoogovenbedrijf te vestigen voor het verwerken van non-ferro ertsen.

Met de stichtig van een dergelijk bedrijf zou een bedrag van 20 tot 23 miljoen dollar zijn gemoeid.

Hoewel de vestigingsplaats van het bedrijf nog niet is genoemd, gelooft men dat deze zal liggen vlakbij de momenteel in aanbouw zijnde ertsconcentratiebedrijven bij Bathurst. Met de bouw van de hoogovens zou in het voorjaar van 1964 een begin worden gemaakt.

SCHOOLNIEUWS

ANNUAL MEETING OF THE TORONTO CHRISTIAN HIGHSCHOOL ASSOCIATION

On Monday, October 21st the annual meeting of the Association was held in the Canadian Reformed Church in Thornhill.

The annual reports of the secretary and treasurer indicated a remarkable growth in support for the school throughout our district.

The work and prayers of our members have been blessed richly in the past year. The spirit of unity to build the school is a source of encouragement for the Board.

In the coming year an assessment will be made of required facilities and number of pupils to be expected. It is already clear that immediate steps have to be taken to organize an efficient building fund campaign.

The meeting approved the proposal of the Board to appoint a part-time financial secretary. Mr. Peter Speelman, a well-known personality in our Reformed circles, has been appointed for this position. Through his activities in the A.R.S.S., Timothy Christian School, Church and Nation and C.L.A.C., Mr. Speelman brings with him a great number of contacts and a broad field of experience; his services will no doubt be of great value.

The acting principal gave a brief outline of the school program and urged all parents to stimulate the students in their studies.

After closing remarks by the president, the Reverend Hanenburg from Holland Marsh closed the meeting with prayer.

INGEZONDEN:

Dear Ladies:

Once more, it is time for another report from the Women's Fund for the Christian Highschool, London, Ont. and vicinity. From 6 societies we received the wonderful amount of $ 920.05

$ 5898.31 previous total

$ 6818.36 new total

There are still a few societies who missel sending their collections. Will you please send it soon? As you know, in April we decided to ask for 10¢ a week instead of the 2¢ previously requested.

The High School Board has big plans for Sept. 1965. Let us do our best to have $ 10,000 in the bank. This year we gathered together $ 1830.47, so it must not be too hard to do. You know that many small amounts make a big one.

A hearty thank you to all the canvassers and to all who helped.

Mrs. Lena J. Hensen.

BOEKEN

Kuntz & Vanderiet

33A Haas Rd., Rexdale, Ont.

Tel.: Toronto 244-7009.

Uitbreiding "Christian Courier"

De "Christian Courier" zal worden uitgebreid met twee belangrijke rubrieken, te beginnen met het nummer van 22 november a.s.

Een daarvan is een serie artikelen over de opvoeding van kinderen. Prof. Dr. J. Waterink heeft jarenlang in het maandblad "Moeder" opvoedkundige artikelen geschreven. Deze artikelen waren niet alleen interessant, maar hebben bovendien talloze ouders leiding en steun geboden. De redaktie van "Christian Courier" heeft thans toestemming gekregen om deze artikelen te bewerken en te vertalen in het Engels.

De tweede uitbreiding betreft een serie artikelen over beroepskeuze. Dit onderwerp is eveneens in ons blad besproken. Wij verwijzen hiervoor naar Calvinist-Contact van 27 april en 4 mei 1962. Het bleek ons toen reeds, dat zowel bij ouderen als bij jongeren grote belangstelling voor dit onderwerp blijkt te bestaan. In "Christian Courier" zullen nu verschillende beroepen worden besproken, waarbij aandacht zal worden besteed aan de opleiding tot een bepaald beroep zowel als aan de persoonlijke vereisten.

Het ligt in de bedoeling dat de artikelen over opvoeding en die over beroepskeuze elkaar om de week zullen afwisselen.

Voor overkomst van familie uit Holland bent U bij ons aan het beste adres

Wij verzorgen de reis zowel in Nederland als in Canada, hebben ervaren reisleidsters, en hebben speciale groepsreizen per boot met

25% korting

en de reis kan zowel in Nederland als in Canada betaald worden.

Vraag zonder enige verplichting volledige inlichtingen aan

Koops Travel Service Ltd.

HET GROOTSTE NEDERLANDSE REISBUREAU
543 BRANT STREET, BURLINGTON, ONT.

Open donderdags en vrijdags tot 9 uur, zaterdags tot 6 uur.
Tel. Burlington: NE 4-1813 (24 uur); Oshawa: RA 8-0281

LADIES'
MEN'S
YOUNG PEOPLE'S } **SOCIETIES**

and other Study Groups.

Send for our special list with highly recommended outlines and study books.

JUST WHAT YOU NEED!!

Also a large variety Sunday School books and Supplies, books for Libraries, etc.

CHRISTIAN BOOK CENTRE

ANTON LAMMERS
36 Longwood Road North HAMILTON, ONT. JA 2-1234

Attention All Music Lovers!

DON'T MISS

A TALENT NIGHT OF MUSIC AND SONGS

which is to be held on NOVEMBER 18th, at 8 P.M. SHARP!

PLACE: First Chr. Ref. Church, Charlton & Hess Sts., Hamilton, Ontario.

Hear outstanding VIOLINIST Mr. W. KOWALSKI, performs works by: Korsakov, Bach, Brahms.

Hear outstanding VOCAL SOLOIST: Mrs. G. STENGER, performs works by: Schubert, Mozart.

Also combined choirs and many more will perform great music by the masters of old.

See you there on November 18 at 8 p.m.!

Sponsored by:
FIRST CHR. REF. CHURCH PIPE ORGAN COMMITTEE.

Wintertijd!
Rookworsttijd!

Bij het aanbreken van het koudere weer is een GELDERSE ROOKWORST een lekkernij.

Let op het loodje S.D.G. dat is Uw waarborg voor de echte Gelderse Rookworst.

Speciale Vleesaanbiedingen voor de "Homefreezer"

SIMON DE GROOT
Meatproducts Ltd.

Toronto RO 6-2992

World Wide Travel Service

300 WILSON AVE. (Bathurst/Highway 401)
DOWNSVIEW, TORONTO, ONT.

Het enige door alle lucht- en scheepvaartmaatschappijen erkende Nederlandse reisbureau in Toronto.

Wij komen bij U thuis Uw reis bespreken.

Laat Uw reisproblemen onze zorgen zijn.

ADRIAAN LIMBERTIE
's avonds HI 4-8280

ME 5-5661

Sunday School Teachers

We have two interesting children's books available:

1. THE FLASHLIGHT by Jean Fisher.
One of the paperboys in this interesting story found a flashlight, but others took it away. The result was that the boys began to distrust each other. However, mother helped to solve the problem. For children 9 years of age and older. 65¢

2. THE GUN by John Vriesinga
Tom, Lloyd and Dan are the three young boys all living on farms. The author has taken the Christmas holidays as the setting for this book. With three boys involved and "The Gun" as the title, needless to say, the book is filled with suspense as well as humor. Boys age 7-12. 50¢

Order these books at your bookseller or directly from

Guardian Publishing Co. Ltd.

BOX 312, STATION B, HAMILTON, ONT.

The Christian Reformed Church Co-operative Medical & Hospital Society

Organized in 1950.

Insures all persons of Dutch extraction and of Protestant persuasion in the Province of Ontario.

PLAN A: Surgical Costs
Family premium, all children under 18 included $34.00 per year.
Single premium $14.00 per year.

PLAN B: Hospital Visits and Diagnostic X-Rays
Family premium, all children under 18 included $12.00 per year.
Single premium $6.00 per year.

All benefits are according to the fees listed in the "Schedule of Fees 1962" as approved by the Ontario Medical Association, with a maximum of $500.00 per case per year.

Ask for complete information.

CHR. REF. CHURCH CO-OP. MED. & HOSP. SOCIETY
BOX 473 - HAMILTON, ONT.

Please send us by return mail the information about your Insurance Plans.

Name: ....

Address: ....

BOEKEN ZIJN EEN KOSTELIJK BEZIT

door Lyn Harrington.

(Can. Scene) — Ieder jaar, van 15 tot 22 november, wordt Jong Canada's Boekenweek gehouden. Het is een aansporing om de boekenplanken van Uw kinderen aan te vullen en een onderzoekingstocht te maken door de wereld der kinderliteratuur. U kunt verzamelingen van ouwe getrouwen aantreffen in de McGill University Library in Montreal, in de Vancouver Public Library, en in het Boys and Girls House in Toronto. Deze laatste heeft de beroemde Osborne Collection in bezit. Thans bestaande uit 3500 exemplaren, gedateerd van 1542 tot 1910, vormt deze de meest beroemde verzameling van kinderboeken ter wereld. Vandaar dan ook, dat catalogi er van aan bibliotheken en verzamelaars over de gehele wereld zijn verkocht. Daarom ook komen er bezoekers uit alle hoeken der aarde om deze verzameling te bestuderen en daarom ook bracht de Amsterdamse schrijver Leonard de Vries een bezoek aan Toronto toen hij een bloemlezing wilde samenstellen van werken uit de Victoriaanse tijd. Er zijn heel wat van deze boeken in Engeland, maar men moet ze weten te vinden. De heer De Vries was stomverbaasd toen men hem in Londen vertelde, dat de grootste verzameling zich in Canada bevond.

In een periode van meer dan 40 jaar hebben Edgar Osborne, een bibliothecaris uit Derbyshire County, en zijn vrouw Mabel, een goede 3000 boeken verzameld, die door de eeuwen heen bij kinderen populair waren geweest. Tijdens een bezoek aan Toronto in 1934 waren zij onder de indruk gekomen van de kinderbibliotheken aldaar, en in 1949 schonken zij dan ook hun prachtige verzameling aan het Boys and Girls House. Een prachtig gebaar, zult U zeggen, maar wat hebben we aan al die kleine bruine boekjes? De kaften kapot en vuil, saai, zowel van binnen als van buiten, moralistisch- Kunnen de kinderen deze boeken lenen of willen ze ze zelfs wel lenen? Nee, maar kinderen genieten nog steeds van deze zelfde boeken in moderne uitgaven... Gulliver's Reizen bijvoorbeeld.

De Osborne Collection is een prachtig naslagwerk. Iemand in Engeland deed bijvoorbeeld zijn onderzoekingswerk door correspondentie met Miss Judith St. John, de bibliothecaresse, een New Yorker bestudeerde deze werken als voorbeelden van het Victoriaanse boek; een tekenaar uit Los Angeles voor de ontwikkeling van de illustraties in jeugdliteratuur; een Australiër stelde een proefschrift samen over de groei van de smaak van het kind op het gebied van het boek.

Leonard de Vries is de laatste geweest, die zich over de Osborne Collectie heeft gebogen, ditmaal voor zijn 25ste boek. Zijn eerste boek, dat hij in zijn jeugd schreef, was een radioboek voor jongens. Toen de Duitsers tijdens de bezetting alle radio's in beslag hadden genomen, bouwden de Hollanders hun eigen toestel aan de hand van de duidelijke instructies van De Vries. Het boek werd vlot in het geheim verkocht, terwijl De Vries was ondergedoken. Bij het licht van een kaarsje schreef hij in twee jaar tijd twee boeken. Later voerden onderzoekingen deze energieke Nederlander naar de V.S., Israel en naar het UNICEF werk in Thailand, om te schrijven over de jeugd.

"Haverim", het verhaal dat zich afspeelt in de jeugdkampen van Israel, zal volgend jaar in Canada gepubliceerd worden. De 24ste publikatie van De Vries was een bloemlezing van oud-Nederlandse verhalen voor kinderen. Het succes dat hij daarmee behaalde heeft hem ertoe gebracht, er ook een over de Engelse literatuur samen te stellen.

"Die oude kinderboeken zijn ontzettend leuk," zo zei hij, "en veel meer op de man af dan de schrijvers van thans. Ze werden geschreven om het kind te helpen opgroeien, en niet om hem kinderlijk te houden."

Geld, verzonden over de hele wereld

Vlug, veilig

Wanneer U hulp wilt verlenen aan de overkant van de Oceaan, doe het dan op een veilige manier — de manier van de Scotiabank. Canadese dollars, door de Scotiabank verzonden overzee, kunnen worden ingewisseld voor plaatselijk geld tegen het hoogste tarief van de dag, bij een bank, het dichtst bij de stad waar Uw familie woont.

Kom ons vandaag bezoeken en leer meer over de service van deze Scotiabank. Het is DE VEILIGE MANIER om geld overzee te zenden!

ScotiaBANK

DE BANK VAN NOVA SCOTIA

Herinnert U zich nog...

welke stappen U dient te nemen om verzekerd te blijven?

ONTARIO HOSPITAL INSURANCE

- Indien U van betrekking verandert volg dan nauwkeurig de aanwijzingen op de achterzijde van Uw Betalingsbewijs, Formulier 104, die Uw groep U dient te overhandigen.
- Wanneer U Uw 19e verjaardag hebt bereikt bent U niet langer gedekt door de polis van Uw ouders. Laat Uzelf binnen dertig dagen afzonderlijk inschrijven om verzekerd te blijven. Formulieren zijn verkrijgbaar bij ziekenhuizen, banken en commissiekantoren.
- Wanneer U gaat trouwen dient de gezinspremie te worden betaald om echtgenoot, vrouw en gerechtigde afhankelijken te omvatten. Geeft daarvan kennis aan Uw groep OF, indien U rechtstreeks betaalt, aan de Commissie.

ONTARIO HOSPITAL SERVICES COMMISSION

ONTARIO

2195 Yonge St. Toronto 7 Ontario

ZORG ERVOOR DAT U UW ZIEKENHUISVERZEKERINGSPOLIS ALTIJD BIJ DE HAND HEBT

Boekbespreking

"DE LAATSTE BIJ HET SCHAVOT", Gertrud von le Fort. Uitgave: Bosch en Keuning N.V., Baarn.

Deze uit het Duits vertaalde novelle — oorspronkelijke titel "Die Letzte am Schafott" — bestaat uit één brief, geschreven door de heer van Villeroi in het Parijs van oktober 1794 aan een vriendin, die voor de verschrikkingen van de Revolutie naar het buitenland gevlucht is. Hij doet haar het nog onbekende verhaal van een martelares, de jonge en vreesachtig aangelegde Blanche, dochter van een markies de la Force.

Op jeugdige leeftijd zocht zij een wijkplaats in het vredige klooster van de zusters Karmelietessen van Compiègne. En terwijl de wilde Carmagnole hoe langer hoe luider in de straten opklinkt, wordt zij nog onverwacht ingekleed onder de naam "van Jezus in de Hof Gethsémane". ("Onder de huidige omstandigheden is het onmogeijk een passender naam te vinden.") Het convent zelf is echter verre van ingenomen met deze novice, die bij herhaling toonde niet het vertrouwen en de geloofsmoed te bezitten, die verwacht werden van een Karmelietes. De feiten stellen hen in 't gelijk: als de kerkvervolging heviger wordt en het martelaarschap dichterbij komt, ontvlucht Blanche in paniek het klooster. Haar plaats in de orde is leeg, aan haar belofte werd ze ontrouw. Maar wanneer haar zestien kloosterzusters, moedig het Veni Creator zingend, de guillotine tegemoet gaan en hun stemmen één voor één tot zwijgen worden gebracht, klinkt daar plotseling vanuit de doodstil toeziende massa op de Place de la Révolution het stemmetje van Blanche de la Force. Ze zingt het lied van haar zusters onbevreesd ten einde, "In saeculorum saecula..." en brengt haar Jésus het hoogste offer, vrijwillig.

In dit ontroerende verhaal is veel te vinden, dat voor alle tijden actueel is en tot nadenken stemt. Wat ook zeker de bedoeling van de auteur geweest is. De personen, met wie zij ons laat kennismaken, griffen zich onuitwisbaar in de herinnering. Tegen een bloedrode achtergrond van chaos en verdierlijking rijzen de figuren van de edele zuster Marie de l'Incarnation, een prinses van Frankrijk, en van Madame Lidoine, de wijze priores. Om hen scharen zich de andere Karmelietessen met hun kinderlijke vroomheid en offerbereidheid. Zij praten over God als over Zijne Majesteit en dragen "le petit Roi de Gloire" in de kerstnacht van cel tot cel. Niet vermoedend, dat hij spoedig bemodderd uit de goot zal worden opgevist... zie het Lam Gods.

Het is me moeilijk deze novelle te bespreken zonder in superlatieven te vervallen. Dit is misschien het beste werk, dat tot nu toe uitkwam in de B.K.-Boekenkring. Tegelijk vrees ik, dat een aanzienlijk gedeelte van ons lezend publiek het niet naar waarde zal schatten: de geestelijke atmosfeer, waarin het speelt, is ons vreemd en hoewel het werkje slechts 69 bladzijden telt, leest men het niet zonder inspanning. Als U echter iets bijzonders op prijs weet te stellen, wordt U ruimschoots beloond. Hier is een kleinood van vertelkunst, dat U met een aan eerbied grenzende bewondering uit handen zult leggen. De Nederlandse vertaling van Aize de Visser is voortreffelijk. Met nadruk aanbevolen!

T. Van Ameyde.

DUXBURY

TRAVEL SERVICE

Agent: TCA, KLM, Holland-America Line, Europe-Canada Line

BRAMPTON, ONT.

85 Main St. N. Phone GL 1-4280

Agent Canadian National Railway

Goedkoop

Verfafneemmiddel

Het verwijderen van oude verf kan een langdurig en vermoeiend werkje betekenen. Maar ziehier hoe Gillett's Lye U daarbij kan helpen tegen een fractie van de kosten van in de winkel gekochte "paint removers".

Los een blik Lye op in een quart water. Roer in een andere kom of pan 4 flink volle lepels maizena of bloem door 2 quarts water. Giet dit mengsel dan heel langzaam bij de Lye-oplossing, onder voortdurend roeren, zodat U een dikke gladde pasta krijgt. Doe rubber handschoenen aan om Uw handen te beschermen en breng de pasta aan op de te "ontverven" oppervlakte, in een dikke en gelijkmatige laag. Bedek niet meer dan een klein deel tegelijk en schrap zodra het smeersel droog begint te worden, dit af met een stopverfmes. De oude verf komt dan tegelijk mee er af. Voor talrijke andere tijd- en geldbesparende handige wenken vrage men een gratis 60 pagina's groot boekje aan bij: Standard Brands Ltd., 550 Sherbrooke Street West, Montreal. (Advertentie)

"CALVINIST - CONTACT"

PREMIE BOEKEN

HET KOST U NIETS om in het bezit te komen van een aantal mooie en goede boeken. U behoeft alleen het gesprek op Calvinist-Contact te brengen, als U op bezoek bent bij familie of vrienden, die ons blad nog niet lezen. De rest is niet moeilijk. De enige bepaling is, dat U tegelijk met de opgave van het nieuwe abonnement het abonnementsgeld van $ 4.00 opstuurt.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt mag U een der volgende boeken kiezen:

DE ILLEGALE WERKER, door Anne de Vries.
Dit boek geeft een bijzonder belangwekkend aspect van de gehele verzetsstrijd. Het is een treffende, boeiende beschrijving van de typen van illegale werkers, en verder van hun leef- en werkwijze, van hun lotgevallen na arrestatie. Een spannende documentaire.

ENCYCLOPEDIE VAN DE BIJBEL, samengesteld door Dr. C. N. Impeta.
Deze encyclopedie is een handige wegwijzer door de Bijbel. Alle Bijbelse personen, geografische namen, alles wat betrekking heeft op de afzonderlijke Bijbelboeken, cultus en maatschappelijk leven van Oud-Israël, de in de Bijbel genoemde gebruiksvoorwerpen, dieren, planten enz. kunt U hierin vinden met een kort-en-bondige omschrijving. Een uitstekende gids door de Bijbel.

HUMOR VAN DE BIJBEL, door Okke Jager.
Het geheim van de ware humor is te leven in de vreugde van Christus. In dit boekje wordt gepoogd dit aan de lezers duidelijk te maken.

DE BIJBEL ALS BOEK VAN SCHOONHEID, door Dr. B. Wielenga.
Gelovigen maar ook ongelovigen hebben erkend dat de Bijbel een zeer bijzonder boek is. Een boek van onuitputtelijke schoonheid.

JOHANNES CALVIJN, ZIJN LEVEN EN WERK, door Dr. R. Schippers.
Deze biografische schets presenteert treffende bijzonderheden uit het leven en de arbeid van Calvijn.

HEDEN ZO GIJ ZIJN STEM HOORT (Bijbels Dagboek).
Recensie-schrijvers hebben indertijd dit dagboek aanbevolen als een der beste en nog is het niet verouderd.

DE CHRISTENREIS, door John Bunyan.

DE CHRISTINNEREIS, door John Bunyan.
Beroemde boeken van de wereldberoemde schrijver Bunyan. Boeken die hoog zijn aangeschreven in de literaire wereld.

DE BRUG, door K. Norel.
In deze roman tekent de bekende schrijver K. Norel welke moeilijkheden vaak veroorzaakt worden wanneer gezinnen van het platteland naar een grote stad verhuizen. Er is echter vaak een brug om de moeilijkheden te overwinnen.

HEL EN HEMEL VAN DACHAU, door Ds. J. Overduin.
Een boekje waarin de verschrikkingen van het concentratiekamp Dachau gedurende de tweede wereldoorlog worden beschreven, maar waarin vooral ook uitkomt de heerlijkheid van een onwankelbaar geloof in God, zodat het hemelleven reeds aanvangt temidden van Helse tyrannie.

ROME EN DE REFORMATIE (Boeket-reeks)
De Reformatie van de 16e eeuw ligt in het grijze verleden. Daar is nu een keer, zo zeggen velen, een grote kloof tussen Rome en de Reformatie. Het is een afgesloten geheel en men hoeft over eenheid niet meer te denken. Toch moet er een poging blijven bestaan tot het voeren van een eerlijk gesprek tussen de Roomse Kerk en de Kerk van de Reformatie. Dit aantrekkelijk geschreven boekje handelt over dit alleszins belangrijke onderwerp.

OP DE MAN AF (Boeket-reeks)
Dit boekje is geschreven door de bekende Ds. Okke Jager, die inderdaad de kunst verstaat om dingen op de man af te zeggen. In dit boekje zijn toespraken opgenomen welke Ds. Jager heeft gehouden voor de N.C.R.V. en de I.K.O.R. Het is zeer interessante literatuur.

VERLEIDENDE GEESTEN, door Dr. A. B. W. M. Kok.
Een zeldzaam interessant boekje, dat U in het kort op de hoogte brengt met de dwaalleringen van verschillende sectarische richtingen.

Omdat wij tegenwoordig extra pagina's geven in de Engelse taal, zijn voor het aanbrengen van nieuwe abonnees nu ook Engelse boeken verkrijgbaar.

Voor elke nieuwe abonnee die U aanbrengt kunt U een van de volgende "ONE EVENING CONDENSED CHRISTIAN BOOKS" kiezen.

MARTYR OF THE CATACOMBS
An emotion stirring chronicle of the persecution and triumphs of First Century Christians.

CONFLICT WITH DARKNESS
Virginia Blakeslee, vividly portrays the harsh realities of heathen darkness put against the power of God's Word.

AND TO THE ESKIMOS
Stanley Ledyard. The testing and trials of a modern Missionary adventure.

AMAZON MOON
Rosemary Conningham. Deep and practical spiritual lessons drawn from thrilling accounts in the deep Jungles.

WHEN THE BAMBOO SINGS
By experienced Missionary Douglas C. Percy, a true life story of a young African and his love for a maid of another tribe.

JOHN THE BAPTIST
Dr. F. B. Meyer. A clasp between the Old and the New Testament. Portrays humility, courage, devotion.

MARTIN LUTHER THE MAN
Ruth Gordon. The personality of Martin Luther, his character and purpose. The background to his God revealed doctrine of Justification by Faith.

Children's Books

GOD'S GREAT OUTDOORS by Marian Schoolland.
This very well-known authoress takes the boys and girls along with her in nature and tells them about plants, birds, trees, flowers etc. Above all the greatness of the Creator is shown in this book. Age 9 and over.

THE FLASHLIGHT by Jean Fisher.
One of the paperboys in this interesting story found a flashlight, but others took it away. As a result the boys began to distrust each other. However, mother helped to solve the problem. For children 9 years of age and older.
Tom, Lloyd and Dan are three young friends all living on farms. The author has taken the Christmas holidays as

THE GUN by John Vriesinga
setting for this book. With three boys involved and "The Gun" as the title, needless to say, the book is filled with suspense as well as humor. Boys age 7-12.

Voor twee abonnees:

A PREY TO SATAN
A moving story which is often filled with suspense. The main characters in this book are people of the Reformed Church.

IN THE MIRROR
This book is published in connection with the Centennial of the Christian Reformed Church in 1957. Dr. Kromminga reviews what the Christian Reformed Church has done, and ought to do. "In the Mirror" reflects theories and ideas which are sound in doctrine and wise in counsel.

Gaat U verhuizen?

dan naar:

VAN'S MOVING & CARTAGE

(eigenaar J. Vander Wal)

Speciaal ingericht voor het vervoer van Emigratiekisten. Verder: Van Stake, Dump en Platformtrucks. 1562 Muir Rd., PORT CREDIT, Ont. Tel.: Office EM 6-4090.

After 5 CR 8-3253

SUPPORT
YOUR CHURCH IN ACTION!
CHRISTIAN REFORMED WORLD RELIEF COMMITTEE
2417 Eastern Ave., S.E.
Grand Rapids, Michigan

a synodical board

ABONNEMENTSFORMULIER

Hierbij geef ik op als abonné van Calvinist-Contact

Naam ....

Post-adres ....

....

Aangebracht door: ....

Naam ....

Post-adres ....

....

Aanbrengpremie: ....

Zendt dit formulier met het abonnementsgeld ad $ 4.00 in cash-/money-order/cheque (bij cheque 15¢ extra voor bankkosten) naar "Calvinist-Contact", Box 312, Station B, Hamilton, Ont.

Aan:

Calvinist-Contact, Box 312, Stat. B, Hamilton, Ont.

ADRES VERANDERING

NIEUW ADRES:

Naam ....

Post-adres ....

....

....

OUD ADRES:

....

....